

OPINNÄYTETYÖ

Covid19-pandemian vaikutukset Porin Teljän seurakunnan nuorisotyöhön.

Miten Porin Teljän seurakunnan nuorisotyö on vastannut nuorten tarpeisiin?

Iida Valtala

Yhteisöpedagogi
(210 op)

08/2021

TIIVISTELMÄ

Humanistinen ammattikorkeakoulu
Yhteisöpedagogi

Tekijät: Iida Valtala

Opinnäytetyön nimi: Covid19-pandemian vaikutukset Porin Teljän seurakunnan nuorisotyöhön

Sivumäärä: 50 ja 1 liitesivu

Työn ohjaaja(t): Satu Riikonen

Työn tilaaja(t): Porin Teljän seurakunta

Tässä opinnäytetyössä perehdytään Covid19-pandemian vaikutuksiin Porin Teljän seurakunnan nuorisotyössä. Tutkimuskysymykset esitetään johdantoluvussa, ja niihin pyritään löytämään vastauksia opinnäytetyön aikana.

Alussa perehdyimme Porin Teljän seurakuntaan – sen nuorisotyön toimintaan ennen Covid19-pandemiaa sekä pandemian aikana, eli millaista toimintaa Porin Teljän seurakunta on nuorille tarjonnut, sekä millainen seurakunta Porin Teljä on.

Tietopohjaluvuissa perehdyimme myös kirkon nuorisotyöhön, sen historiaan, saavutettavuuteen kuin nuorten osallisuuteen, kuten myös kristillisen kasvatuksen muutoksiin ja kirkon nuorisotyön ytimeen – sisällöllisesti tietopohjaluvut rakentavat pohjaa, millaista seurakunnissa tehtävä nuorisotyö on ollut sekä millaista se on nyt, ja mitkä asiat vaikuttavat kirkon nuorisotyöhön tänä päivänä, sekä missä osiossa on vielä kehitettävää. Tutkimus on tehty nuorilähtöisesti, ja tavoitteena on ollut saada Porin Teljän seurakunnan nuorisotoiminnassa käyvien nuorten ajatukset ja kokemukset esille. Tutkimuksessa on käytetty menetelminä nuorille suunnattua kyselyä, nuorten sekä työntekijöiden haastatteluja sekä nuorisotoiminnan sekä nuorten havainnointia, ja tuloksia on analysoitu sen kautta, että lopulliseen kehittämistyöhön on saatu Porin Teljän seurakunnan nuorisotyössä käyvien nuorten ääni kuuluviin. Nuorten äänen tueksi on haastateltu myös Porin Teljän seurakunnan nuorisotyötä tekeviä ohjaajia, heidän mietteitään ja huomioitaan pandemiasta, sekä havaintoja Porin Teljän seurakunnan nuorisotyöstä nuorisotyöntekijän näkökulmasta. Havaintojen ja työntekijähaastatteluiden tulokset tukevat ja myös auttavat ymmärtämään nuorten vastauksia. Näiden menetelmien avulla on luotu toimintasuunnitelma Porin Teljän seurakunnan nuorisotyölle seuraavien rajoitusten varalle. Toimintasuunnitelmaan on kirjattu myös toimintatapoja, jotka on hyvä ottaa käyttöön heti, eikä odottaa uusien rajoitusten alkamista. Toimintasuunnitelma on myös luotu mahdollisimman yksinkertaiseksi, jotta sitä voidaan käyttää pohjana myös muihin Porin Teljän seurakunnan toimintoihin.

Asiasanat: nuoret, seurakunta, pandemiat

ABSTRACT

Humak University of Applied Sciences
Name of the Degree Programme

Author: Iida Valtala
Title: Effects of Covid19-pandemic to youthwork of Porin Teljä congregation
Number of Pages: 50 and 1 attachment page
Supervisor(s): Satu Riikonen
Commissioned by: Porin Teljän seurakunta

This thesis examines the effects of the Covid19 pandemic in the youth work of the Pori Teljä congregation. The research questions are presented in the introductory chapter, and the aim is to find answers to them during the thesis.

At the beginning, we get acquainted with the Pori Teljä congregation - its youth work activities before and during the Covid19 pandemic, for example what kind of activities the Porin Teljä congregation has offered to young people, and what kind of congregation Porin Teljä congregation is.

In the knowledge base chapters we also get acquainted with the church's youth work, its history, accessibility and youth involvement, as well as changes in Christian education and the core of the church's youth work, as well as where there is still room for improvement. The research has been conducted with young people in mind, and the aim has been to bring out the thoughts and experiences of young people attending the youth activities of the Pori Teljä congregation. The research uses a survey of young people, interviews with young people and employees who do youth work in Pori Teljä congregation, and observation of youth activities and young people, and the results have been analyzed by including the voice of young people in Pori Teljä congregations youth work in the final development work. In support of the voice of young people, instructors doing youth work in Pori Teljä congregation have also been interviewed, their thoughts and observations about the pandemic, as well as observations of Pori Teljä congregations youth work from the perspective of a youth worker. The results of the findings and employee interviews support and also help to understand young people's responses.

With the help of these methods, an action plan has been created for the following Covid19 restrictions on youth work in the Pori Teljä congregation. The action plan also includes policies that should be put in place immediately and not wait for new restrictions to begin. The action plan has also been made as simple as possible so that it can also be used as a basis for other activities in the Pori Teljä congregation.

Keywords: youth, congregation, pandemic

SISÄLLYS

TIIVISTELMÄ

ABSTRACT

1	<u>JOHDANTO</u>	7
2	<u>PORIN TELJÄN SEURAKUNTA</u>	10
	<u>2.1. Porin Teljän seurakunnan nuortentoiminta ennen pandemiaa</u>	10
	<u>2.2. Porin Teljän seurakunnan nuortentoiminta pandemian aikana</u>	12
3.	<u>Nuorisotyö seurakunnassa</u>	15
	<u>3.1. Kirkon nuorisotyön historia</u>	16
	<u>3.2. Uskonnollisuus ja kristillinen kasvatus</u>	18
	<u>3.3. Kirkon nuorisotyön saavutettavuus</u>	20
	<u>3.4. Nuorten osallisuus</u>	22
4.	<u>Tutkimusmenetelmät</u>	25
	<u>4.1. Aineiston hankinta</u>	26
	<u>4.2. Aineiston analyysi</u>	27
	<u>4.3. Tutkimusmenetelmien pätevyys ja luotettavuus</u>	28
5.	<u>Tutkimustulosten analyysi</u>	30
	<u>5.1. Kysely nuorille</u>	30
	<u>5.2. Nuorten haastattelut</u>	39
	<u>5.3. Työntekijöiden näkökulma Covid19-pandemiaan</u>	42
	<u>5.4. Havainnointi</u>	44
6.	<u>Lopuksi</u>	47
	<u>6.1. Tilaaajan palaute</u>	47
	<u>6.2. Loppupäätelmät</u>	47
	<u>LÄHTEET</u>	51
	<u>LIITTEET</u>	52

JOHDANTO

Covid19-pandemia muutti maailman nopeasti ja salakavalasti. Maailma on viimeisen puolitoista vuotta ollut murroksessa – uuteen tapaan toimia on täytynyt tottua. Suomessa rajoitukset tulivat nopeasti, ja nopea ratkaisu monelle toimijalle oli sulkea ovet.

Tämän opinnäytetyön tilaajana on toiminut Porin Teljän seurakunta.

Myös Porin Teljän seurakunnan nuorisotyössä muutos tapahtui yhdessä yössä. Suunnitelmat menivät uusiksi, eikä kukaan tiennyt, milloin palaisimme normaaliin. Olisiko tulevaisuudessa vielä rentoja perjantai-iltoja seurakunnan nuorisotilassa? Nopeat ja tiukat rajoitukset jättivät hyvin vähän vaihtoehtoja – käytännössä ainoa vaihtoehto oli sulkea ovet ja löytää uusia tapoja kohdata nuoria. Ainoaksi keinoksi nousi digitaaliset vaihtoehdot – sosiaalisessa mediassa toimiminen, nuorten kanssa viestittely, mutta nuorten kohtaaminen jäi pintaraapaisuksi. Tässä kohtaa oli jo nähtävissä ongelma – tai pikemminkin yksi tämän opinnäytetyön kantavista kysymyksistä – mitä nuoret kaipaavat? Sosiaalisen median puolella tekeminen jäi laihaksi, eikä selkeää vastausta löytynyt, miksi niin kävi, sillä puhumme kuitenkin ikäluokista, jotka ovat kasvaneet sosiaalisen median kanssa.

Oma roolini Porin Teljän seurakunnan nuorisotyössä on hyvin keskeinen, sillä työskentelen Porin Teljän seurakunnassa nuorisotyönohjaajana jo toista vuotta, ja Porin Teljän seurakunta on ollut oma kotiseurakuntani nuoruudessa – samassa seurakunnassa olen itse tutustunut toimintaan, ja ollut osana sitä monta vuotta. Ennen pandemiaa ehdin työskennellä normaaleissa oloissa reilun puoli vuotta, joten vanhaan oli jo totuttu. Opiskeluiden sujuvuuden kannalta oli luontevaa, että tekisin opinnäytetyön työpaikalleni. Tilaajan, eli työnantajani kanssa sopivia aiheita opinnäytetyölle olisi löytynyt myös useampi, mutta tilaajan ja minun kokemukseni ja mielipide oli yhtenäinen – seurakuntamme nuorten ääni pandemiasta ja sen vaikutuksista on saatava kuuluviin. Tärkein huomio oli nuorilähtöisyys, eli mitä nuoret haluavat, mikä heistä toimii, kokevatko he tulleensa kuulluksi Porin Teljän seurakunnassa? Tilaaja koki myös, että on hyvä saada selkeä toimintamalli mahdollisten tulevien rajoitusten varalle – tarkoituksena on siis ajatella tulevaisuutta, sekä luoda Porin Teljän seurakunnalle nuorilähtöinen toimintamalli rajoitusten tai peräti uuden pandemian varalle.

Pandemian alun jälkeen, kun rajoitukset kesällä 2020 hieman vähenivät, nuorisotyönohjaajan näkökulmasta muutos nuorissa näkyi. Aktiivisesti toiminnassa käyvien nuorten määrä pysyi keskimääräisesti samana verrattuna edellisiin vuosiin, sillä kesän rippileireiltä tuli jatkuvasti

uusia kasvoja, mutta silti muutos näkyi. Ennen pandemiaa toiminnassa kävi suhteellisen aktiivisesti 2001–2002 syntyneitä nuoria, mutta syksyyn mennessä heidän määränsä oli laskenut selkeästi ja heidän ikäluokkansa aktiivisimmistakin kävijöistä tuli syksyyn 2020 mennessä satunnaisia kävijöitä. Edes heidän ikäluokalleen eli nuorille aikuisille suunnatut Nuora-illat eivät vetäneet heitä mukaan, vaan syksyn toisen viikonloppuleirin jälkeen suurin osa heistä oli jäänyt pois. Nuorissa näkyi varsinkin syksyllä 2020 selkeänä tarve tehdä paljon. Rajoitusten kiristymisen oli monelle varjo, joka loi selkeää pelkoa ja ahdistusta, ja moni halusi tehdä paljon ja toivoi myös mahdollisimman paljon toimintaa, johon voisi osallistua. Joidenkin nuorten kohdalla myös pelko sairastumisesta näkyi toiminnassa käymisen vähentymisenä – ja osa sen uskalsi myös ääneen sanoa.

Tämän opinnäytetyön päällimmäinen tarkoitus on siis tutkia nuoria ja pandemian vaikutuksia heihin ja miten pandemia on vaikuttanut heidän suhteeseensa Porin Teljän seurakunnan nuorisotyöhön. Toisena, melkein yhtä tärkeänä mukana kulkee kysymys siitä, että kuinka hyvin me olemme Porin Teljän seurakunnan nuorisotyössä ajasta selvinneet – olemmeko toimineet oikein, miten nuoret kokevat toimintatapamme pandemian aikana. Mitä olisimme voineet tehdä toisin? Opinnäytetyössä haluan tuoda esille erityisen vahvasti Porin Teljän seurakunnan nuorisotyön toiminnoissa käyvien nuorten ajatuksia ja kokemuksia. Mitä nuoret haluavat ja miten he kokevat pandemian vaikutukset? Yhtenä painopisteenä haluan opinnäytetyössä myös nostaa digitaalisuutta – mikä siellä nuoria kiinnostaa? Miten teemme digitaalisesta nuorisotyöstä kiinnostavaa? Mikä digitaalinen pohja palvelee Porin Teljän seurakunnan nuorisotyötä parhaiten? Lisäksi haluan myös saada tässä opinnäytetyössä Porin Teljän seurakunnan nuorisotyötä tekevien ohjaajien äänet kuuluviin, jotta myös Porin Teljän seurakunnan nuorisotyössä toimivien ohjaajien huomiot tulevat kuulluksi.

Tutkimuksen lisäksi tämän opinnäytetyön tarkoitus on myös luoda Porin Teljän seurakunnalle konkreettinen toimintamalli vastaavan varalle. Toimintamalli ja siihen liittyvät työkalut tulevat olemaan verkossa helposti saavutettavana, kirjallisessa muodossa koko Porin Teljän seurakunnan työyhteisön saatavilla työyhteisön yhteisen Google-tilin drive-järjestelmässä.

Tässä opinnäytetyössä tutkimusmenetelminä ovat toimineet nuorille tehty anonyymi kysely, sekä halukkaiden nuorten haastattelut, sekä tietysti nuortentoiminnan havainnointi oman näkökulmani, eli Porin Teljän seurakunnan nuorisotyönohjaajan roolin kautta. Porin Teljän seurakunnan nuorisotyön ohjaajien näkökulmat ovat sähköpostihaastattelujen kautta saatuja.

PORIN TELJÄN SEURAKUNTA

Porin Teljän seurakunta on yksi Porin seurakuntayhtymän seurakunnista. Maantieteellisesti Teljän seurakunta sijoittuu Itä-Porin alueelle. Muita seurakuntia Porissa ovat Keski-Porin seurakunta, Länsi-Porin seurakunta, Noormarkun seurakunta, Meri-Porin seurakunta sekä Lavian seurakunta. Yhteensä koko Porin seurakuntayhtymässä oli vuonna 2017 62 540 jäsentä (Kirkko Porissa. 2017b, 2.) Porin seurakunta on perustettu Porin kaupungin perustamisen yhteydessä 1558, ja vuosina 1584–1602 Porin seurakunta toimi itsenäisesti, ja vuosina 1602–1920 Porin ja Ulvilan seurakunta toimi yhdessä. 1930-luvun loppupuolella Porissa toimi kolme seurakuntaa – maa- ja kaupunkiseurakunta sekä Reposaaaren seurakunta. Vuonna 1961 Porin seurakunta uudelleenorganisoiitiin, ja muodostettiin Keski-Porin, Pihlavan ja Länsi-Porin seurakunnat. (Kirkko Porissa. 2017a).

Vuonna 1963 Porin Teljän seurakunta erotettiin Keski-Porin seurakunnasta, ja Teljän seurakunta aloitti toimintansa (mt., 2017a.) Vuonna 2017 Porin Teljän seurakunnassa oli 17 577 jäsentä (Kirkko Porissa. 2017b, 2.) Porin Teljän seurakunnan nettisivuilla seurakunnan toimintaa kuvailee kirkkoherra Kaisa Huhtala seuraavasti:

”Kotiseurakunta kutsuu sinua seurakuntayhteyteen!

Ihmisten välinen yhteys rakentaa sovintoa, jaksamista ja iloa. Yhteys toteutuu kohtaamisissa, ryhmässä tai yhteisessä palvelutehtävässä. Yhteys on myös hengellistä yhteyttä, kaikkien pyhien, siis Jeesuksessa armahdettujen, yhteyttä. Seurakuntalainen messussa on osa suurta pyhien joukkoa. Myös hiljaa yksinään rukoileva kuuluu joukkoon.

Kotiseurakunta kutsuu sinua osallistumaan, säännöllisesti tai harvakseltaan. Kotiseurakunta kutsuu sinut liittymään yhteiseen rukoukseen, joka liittyy sinut mukaan toisten seurakuntalaisten kanssa.” (Porin Teljän seurakunta. 2021a).

Porin Teljän seurakunnassa lähtökohtana on siis panostaa yhteyteen ja kutsua seurakuntalaisia osallistumaan heille sopivalla tavalla.

2.1. Porin Teljän seurakunnan nuortentoiminta ennen pandemiaa

Ennen Covid19-pandemian alkua Porin Teljän seurakunnan nuortentoiminta oli laajalti suosittua. Pääsääntöisesti nuortentoiminnassa kävivät isos- ja leiriavustajakoulutuksessa olevat nuoret, kuten myöskin täysi-ikäisyyden kummallakin puolella olevat vastuunkantajanuoremme. Toisinaan kävijöinä oli myös muun toiminnan ulkopuolelta tulleita nuoria, esimerkiksi isoskoulutuksessa olevien nuorten kavereita tai toisten seurakuntien nuoria.

Porin Teljän seurakunnan nettisivuilla ”nuoret”-otsikon alla toiminnasta sanotaan: ”Tervetuloa mukaan, ihan jokainen Luojan luoma! Tule mukaan ja löydä oma paikkasi” (Porin Teljän seurakunta. 2021b). Porin Teljän seurakunnan nuortentoiminnan pääpainona on siis se, että jokainen saa tulla mukaan toimintaan ja löytää oman paikkansa. Nettisivuilta löytyy myös kattavasti tiedot jokaviikkoisesta nuortentoiminnasta, koulutuksista ja leireistä, sekä linkkejä aiemmin järjestettyihin leireihin, kuten Megaleiri 2019-videon linkki. Nettisivuilta nuoret-osasta on siis ollut helppoa löytää tarvittavat infot, ja tarvittavat tiedot löytyvät yhä helposti. (mt., 2021b).

Porin Teljän seurakunnan nuorisotoiminnan viikkotoiminta

Itse toiminnan kaava oli ennen pandemiaa yksinkertainen ja pysynyt samana vuosia: keskiviikkoiltaisina ”xönissä” eli lyhennytyssä nuortenillassa vietettiin aikaa yhdessä, ja kevätkaudella isos- ja leiriavustajakoulutuksessa olevat nuoret harjoittelivat iltahartauden pitoa. Iltahartaus illoissa oli osa nuorten hengellisen kasvun tukemista. Torstai-illan nuorailloissa keskiössä oli yhdessä oleminen, päivän aiheeseen paneutuminen ja siitä keskustelu sekä ruoka tai välipala muun toiminnan ohessa. Perjantai-iltaisina nuortenilloissa taas toiminta painottui yhdessäoloon ja yhdessä tekemiseen, hengellisen kasvun tukemiseen opetuksellisen iltahartauden kautta sekä yhteiseen ruokailuun, jonka suunnittelemiseen ja tekoon nuoret saivat itse osallistua – vapaaehtoiset, halukkaat nuoret pääsivät illan alussa mukaan kauppaan ostoksille, ja näiden nuorten tehtävänä oli myös olla ruuanlaitossa sekä siivouksessa apuna.

Nämä yllä mainitut toiminnat tapahtuivat joka viikko, lukuun ottamatta loma-aikoja. Epäsäännöllisempänä toimintana olivat ja ovat edelleen isos-, leiriavustaja- sekä vastuunkantajakoulutukset, joista isos- ja leiriavustajakoulutus järjestettiin noin joka toinen viikko, ja vastuunkantajakoulutus ennen viikonloppuleirejä. Lisäksi toiminnassa isona osana ovat myös viikonloppuleirit – isos- ja leiriavustajaviikonloppuleiri, jolla opetellaan tärkeitä taitoja seuraavan kesän rippileirejä varten, megaleiri, joka on kaikkien Porin seurakuntien nuorten yhteinen viikonloppuleiri, sekä itsenäisyyspäiväjuhla, joka on yhden yön leiri, jolla juhlistetaan suomen itsenäisyyttä ja pidetään omat tanssit sekä juhlavastaanotto.

Porin Teljän seurakunnan rippikoulutyö

Myös yksi hyvin pysyvä ja monelle se tutuin nuorisotyön muoto, jota Porin Teljän seurakunta tekee, on rippikoulutyö. Rippikouluja Porin Teljän seurakunnassa järjestetään vuosittain 7–10. Perusmäärä on ollut seitsemän rippileiriä eli seitsemän rippikouluryhmää sekä yksi

kaupunkirippikoulu, mutta rippikouluryhmiä voi olla myös enemmän riippuen rippikouluun tulevan ikäluokan määrällisestä koosta sekä mahdollisesti järjestettävistä erikoisrippileireistä, kuten esimerkiksi vuodelle 2021 alun perin kaavailtu Lontoon rippileiri (Porin Teljän seurakunta. 2021c.)

Porin Teljän seurakunnan nettisivuilla rippikoulut-välilehdellä kerrotaan laajasti siitä, mitä rippikoulu on ja mitä siihen kuuluu, sekä myös muut käytäntöön liittyvät tiedot (mt., 2021c). Aikana ennen pandemiaa rippikouluja järjestettiin pääpainotteisesti leireinä ja kaupunkirippikouluna, eikä esimerkiksi leiriolosuhteissa ollut erityistä huolehdittavaa. Lisäksi konfirmaatiot järjestettiin aina sunnuntaiaamuisin kello kymmenen aamumessun yhteydessä, ja konfirmoitava ryhmä konfirmoitiin kokonaisuudessaan yhdellä kertaa.

Normaalitilanteessa siis toiminta on hyvinkin laaja-alaista ja monipuolista, ja nuorille pyritään antamaan mahdollisuus vaikuttaa nuortentoimintaan ja rippikouluihin. Nuortentoiminta suurimmilta osin Väinölän kirkolla, eli Porin Teljän seurakunnan sivukirkolla sijaitsevassa nuortentilassa. Rippileirit järjestyvät taas Porin seurakuntayhtymän leirikeskuksissa Silokalliolla Kullaalla sekä Junnilassa Reposaaressa. Isos-, leiriavustaja- sekä vastuunkantajakoulutukset tapahtuvat Teljän kirkolla. Nuortentoiminta on ollut pysyvä ja muuttumaton tekijä Porin Teljän seurakunnassa seurakunnan alkuajoista lähtien.

2.2. Porin Teljän seurakunnan nuortentoiminta pandemian aikana

Covid19-pandemia muutti kaikkea nopeasti – niin myös Porin Teljän seurakunnan nuortentoimintaakin. Keväällä 2020 rajoitusten astuessa voimaan päädyttiin normaalimuotoinen toiminta laittaa tauolle. Nuortentoimintaan yritettiin myös löytää korvaavia vaihtoehtoja.

Nuorille tarjottiin keväällä 2020 mahdollisuus varata maksimissaan 10 hengen porukalle tunnin ”hengailuaika” Väinölän kirkon nuortentilaan. Ajatuksena oli, että mahdollistettaisiin nuorille ohjaajien tapaaminen ja mahdollinen keskustelu, jos nuori sitä halusi. Nuorten tuli siis varata itselleen ja mahdollisille kavereilleen oma aikansa, jonka aikana he voisivat tulla nuortentilaan viettämään aikaa. Tämä ei kuitenkaan innostanut nuoria, ja muutaman kokeiluviikon jälkeen ohjaajakunta totesi, että kehitetään muuta.

Tämän jälkeen nuorille järjestettiin erimuotoisia etänuorteniltoja. Ensin kokeiltiin Instagram-liveä, sillä moni Porin Teljän seurakunnan nuorista käyttää sovellusta aktiivisesti. Vaikka

livehetkillä oli myös katselijansa, nuoret eivät Instagram-liveilloista innostuneet, vaan katselijat ja liveä kommentoivat seuraajat olivat suurilta osin Porin Teljän seurakunnan Instagram-tilin vanhempia seuraajia – heitä, jotka eivät käyneet nuortentoiminnassa. Osittain siis myös livemuotoiset nuortenillat eivät onnistuneet niin kuin olimme toivoneet.

Lopulta nuorille järjestettiin Teams- ja Google Hangouts-sovelluksien kautta etänuorteniltoja. Nämä etänuortenillat saivat hieman enemmän nuorilta kiinnostusta. Vaikka suurta yleisöryntäystä ei näille etänuortenilloille myöskään tullut, niiden kautta mahdollistui sellaisten nuorten kanssa keskusteluyhteyden luominen, jotka eivät välttämättä muuten normaalioloissa käyneet illoissa. Eli hieman jo aiemmin ”ulkopuolelle jääneet” nuoret tavoitettiin etänuorteniltojen kautta, ja lähtökohtaisesti näiden nuorten kanssa saatiin aikaan laajaa keskustelua ja etänuorteniltojen kulku oli keskustelupainotteista, eli normaalien nuorteniltojen hengailu, jota nuoret myös kaipasivat, jäi ohueksi.

Yksi Covid19-pandemian tuoma haaste oli myös isos- ja leiriavustajakoulutuksen järjestäminen. Tavoitteena oli kuitenkin järjestää tulevan kesän rippileirit normaalisti, joten isosia ja leiriavustajia tarvittaisiin kuitenkin. Etänä koulutuksen järjestäminen oli haastavaa, ja lopulta ohjaajat päätyivät jakamaan koulutuksissa käyvät nuoret keskenään, ja antamaan kotoa käsin tehtäviä tehtäviä, joilla koulutuksen voisi suorittaa. Tämä kuitenkin epäonnistui, sillä moni nuori ei ottanut etätehtäviä asiakseen – monelta jäi ne tekemättä. Lopulta, kesällä 2020, rajoitusten hieman avauduttua, pidettiin isosille ja leiriavustajille intensiivinen koulutusviikonloppu Teljän kirkolla, jolloin käytiin tärkeimmät asiat läpi ja näin ollen saatiin isokset ja leiriavustajat ”valmiiksi” leirejä varten.

Myös normaalioloissa järjestetyt viikonloppuleirit loppuivat, sillä sekä vuoden 2020 että 2021 megaleiri jouduttiin peruuttamaan, kuten myös vuoden 2020 itsenäisyyspäiväleiri. Vuoden 2020 Maata Näkyvissä-festarit myös peruuntuivat. Lisäksi omia viikonloppuleirejämme jouduttiin siirtämään sekä tekemään muutoksia, jotta saatoimme olla leirillä. Uutena ideana kuitenkin nousi esille lyhyet viikonloppureissut pienemmissä porukoissa, ja marraskuussa 2020 kävimme noin kymmenen nuoren voimin Kolilla vaeltamassa viikonlopun ajan, sekä huhtikuussa 2021 Tahkolla laskettelemassa noin 20 nuoren voimin. Tahkolla jakauduimme turvallisuussyistä alle 10 hengen ryhmiin omiin mökkeihimme, ja ryhmien välillä ei tapahtunut kontakteja. Lisäksi vappuna 2021 nuorisopastori teki noin viiden nuoren kanssa lyhyen päivävaelluksen Seitsemisen kansallispuistoon.

Yhden suurimmista muutoksista koki rippikoulutyö. Keväällä 2020 elettiin pitkään epävarmuudessa, että saadaanko lähteä nuorten kanssa rippileireille. Rippikoulusta vastaava pappi sekä muut rippileirejä vetävät ohjaajat ja työntekijät saivat todella pohtia vaihtoehtoisia tapoja. Yksi suurimmista akilleen kantapäistä rippileirien suhteen oli hitaat päätökset – joten yhtenä varokeinona päätettiin, että alkukesän rippileirit siirtyisivät syksyille, sillä rippileireissä on monia osia, joita ei voi tehdä nopeassa aikataulussa. Yhtenä korvikkeena päätettiin järjestää etärippikoulu, joka oli osaltaan pienimuotoinen menestys. Ne nuoret, jotka esimerkiksi itse kuuluivat riskiryhmään tai eivät halunneet lähteä leirille vasta syksyllä lähtivät etärippikouluun, ja lisäksi saimme yhden rippikoululaisen myös Porin ulkopuolelta sanan levitessä. Etärippikoulukin vaati paljon suunnittelua ja järjestelyä, mutta tehtävät jakautuivat tasaisesti rippikoulutyötä tekevien työntekijöiden kesken ja joustavuutta harjoitettiin etärippikoulun suhteen paljon. Juhannuksen 2020 jälkeen saimme kuitenkin lähteä leireille, ja muutoksia koki toisen leirikeskuksemme kapasiteetti; Silokalliolla normaalioloissa pystyi toimimaan neljä leiriä, mutta Covid19-pandemian vuoksi leirikeskukseen otettiin vain kaksi leiriä, ja ryhmät pidettiin tiukasti erillään. Junnilan leirikeskuksessa ei tätä ongelmaa ollut, sillä Junnilaan mahtuu vain yksi leiri kerrallaan. Leirien sisäisessä toiminnassa yhtenä muutoksena oli entistä huolellisempi käsihygieniasta huolehtiminen sekä se, että kipeänä leirille ei voinut tulla, ja jos leirillä sairastui, joutui koronatestiin sekä karanteeniin. Myös leiriryhmien konfirmaatiot kokivat muutoksen; lähtökohtaisesti ryhmät jaettiin kahtia, ja sunnuntaipäivän aikana nuoret konfirmoitiin kahdessa osassa erillään aamukymmenen messusta. Lisäksi kirkkoon tulevien nuorten läheisten määrää jouduttiin rajoittamaan, jotta kirkossa säilyivät turvavälit. Kesä 2020 antoi kuitenkin hyvän pohjamallin seuraavan vuoden eli vuoden 2021 rippikoulutyölle.

Nuoriin pyrittiin myös pahimpien rajoitusten aikana pitämään yhteyttä viestittelyn keinoin. Tämä onnistui osittain – osa nuorista avautui ja kertoi asioistaan, huolista ja murheista avoimesti ja laajasti, kun taas osa joko vastasi hyvin lyhyesti ja pintaa raapaisten, tai sitten ei vastattu ollenkaan - tavoitteena olikin näyttää nuorille, että olemme yhä läsnä – jokainen sai vastata viesteihin sen verran kuin hyvältä tuntui.

3. NUORISOTYÖ SEURAKUNNASSA

Nykyaikaisen seurakunnan nuorisotyön lähtökohta ja sydän on rippikoulu. Rippikoulun avulla voidaan luoda yhteys sanaan ja sakramentteihin, toteuttaa yksilön sielunhoitoa ja toisen hoitamista, ja kaste ja erityisesti kasteopetus ovat osa kirkon ydintehtävää – näiden raamatullisena perusteena pidetään Matteuksen evankeliumin kaste- ja lähetyskäskyä. Samaista raamatunkohtaa pidetään myös rippikoulun teologisena lähtökohtana. Kirkko on aina pitänyt kastetta tärkeänä, sillä ajatellaan, että kasteessa Jumala lahjoittaa kastettavalle pelastavan uskon – näin ollen lapsikaste on ollut varhain omaksuttu tapa. Kaste on kuitenkin tarvinnut rinnalleen myös opetusta ja vahvistusta, eli konfirmaatiota, johon rippikoulu tähtää. Ihanteellisesti rippikoulussa kristinuskon sanoma ja yksilön todellisuus kohtaavat, joka näkyy myös rippikoulun yleistavoitteessa: ”Nuori vahvistuu siinä uskossa kolmiyhteiseen Jumalaan, johon hänet on pyhässä kasteessa otettu, kasvaa rakkaudessa lähimmäiseen ja elää rukouksessa ja seurakuntayhteydessä.” (Malkavaara, Kirjapaja, 2021. 90-91). Nuorisotyö on myös kasvatus toimintaa, vaikka kirkon nuorisotyön kasvatuksellisesta ulottuvuudesta sekä toiminnan taustalla vaikuttavasta kasvatustajatteluista ei puhuta kovin usein. Kuten aiemmin mainitsin, kirkon nuorisotyön lähtökohtana on rippikoulu, jonka raamatullisena perusteena käytetään Matteuksen evankeliumin kaste- ja lähetyskäskyä. Kirkon kasvatus toiminnan lähtökohtana on paitsi kaste- ja lähetyskäsky, myös evankeliumiteksteissä olevat kertomukset Jeesuksen ja lasten kohtaamisista. Kasvatus on nähty osana seurakunnan perustehtäviä, mutta kuitenkin käytännössä nuorisotyöhön ja kasvatukseen liittyvät toimintatavat ja menetelmällisyys toteutuvat ja vaihtelevat seurakuntakohtaisestikin. Kasvatustajattelun ja pedagogisen kehyksen määrittäminen, tarkastelu ja tunnistaminen ovat kuitenkin tarpeellisia nuorisotyön arvostuksen, aseman ja identiteetin parantamiseksi – kasvatustajattelun ja pedagogisen keskustelun avulla voidaan myös luoda luottamusta sekä vahvistaa arvostusta niin kirkon omassa toiminnassa kuin erilaisissa ja monialaisissa yhteistyöverkostoissa. (Häkkinen, Kirjapaja. 2020. 175–176).

Tärkeimpiä puolia kirkon nuorisotyössä on se, että se antaa kokemuksen yhteisöstä, jossa välitetään, ja yksi suurimpia ongelmia kirkon nuorisotyössä on ollut se, että nuorisotyö ei pysty vaikuttamaan koko seurakuntaan niin, että kokemus seurakunnasta välittävänä yhteisönä säilyisi nuoren kasvaessa aikuisuuteen. (Malkavaara. 2020. 91). Usein nuoren kasvaessa nuoreksi aikuiseksi käy siis niin, että nuori aikuinen putoaa seurakunnan toiminnasta – erityisesti Porin Teljän seurakunnassa olen huomannut, että putoaminen seurakuntayhteydestä tapahtuu, kun nuori lähtee muualle opiskelemaan ja uudesta kotikaupungista ei löydetä

seurakuntaa, jossa käydä. Seurakuntayhteys ei siis kannan yli seurakunta- ja kaupunkirajojen, kuten sen toivoisi kantavan. Nuorisotyössä yhteys näkyy laajasti, mutta yhteyden kokemus ei yllä muuhun seurakuntatoimintaan. Vuonna 2020 toteutetun Kirkon kasvatuksen barometrissa on tutkittu kirkon kasvatuksen kohtaamia muutoksia, ja tuloksissa todetaan myös, että jumalanpalveluselämä, joka on seurakunnan toiminnassa keskiössä, on usein kaukana kasvatuksen työntekijöiden työstä; barometrin mukaan erityisesti nuorisotyönohjaajat kokivat yhteisen jumalanpalveluksen vieraaksi (Porkka Jouko, Valtonen Minna. Kirkon tutkimuskeskus, 2020. 207–208).

3.1. Kirkon nuorisotyön historia

Kun lähdetään katsomaan, miltä kirkon nuorisotyön historia näyttää, voi sen nähdä olevan hyvinkin moninaista ja varsin varhain kehitettyä. Nuorisotyö määritellään olevan nuorten parissa toteutettavaan, organisoituun ja yhteisöllistä toimintaa. Sen päämääränä on ollut tukea nuorten liittymistä kulttuurin, lähiyhteisön ja yhteiskunnan jäseniksi sekä oman kulttuurin tapojen, toimintamallien ja arvojen omaksuminen. Nuorisotyön tavoitteet ovat aina ainakin osittain olleet yhteneviä koulun tavoitteiden kanssa. Kristillisen nuorisotyön juuret löytyvät kuitenkin kasteopetuksessa. Kirkkoa on kiinnostanut koulutus jo varhaisista ajoista alkaen, sillä suomessa alkeisopetus oli kirkon vastuulla 1800-luvun puoliväliin saakka, mutta Matteuksen evankeliumin kaste- ja lähetyskäsky on kuitenkin innoittanut kristittyjä levittämään evankeliumia. Myös yksi syy kasteopetuksen tärkeyteen löytyy lapsikasteen varhaisesta omaksumisesta, jolloin lapsia ja nuoria on tuotu kristillisen opetuksen ympärille ensimmäisistä kristillisistä vuosisadoista saakka. Vuonna 1686 säädetty kirkkolaki taas määrätti, että lapsille oli opetettava kristinoppia ja sisälukua, ja opetuksen vastuu oli vanhemmilla, mutta myös lukkarit ja pitäjänkoulunmestarit antoivat lapsille opetusta. Kirkkoherrat valvoivat opetusta, ja siitä syntyivät lukkarin- ja pitäjänkoulut. Rippikoulun synty taas juontuu tavasta järjestää kinkereitä, joilla kontrolloitiin lukutaitoa. Sen yhteydessä taas järjestettiin nuorten opetusta, josta kehittyi rippikoulu 1700-luvun alkupuolella. Mitä tärkeämmäksi rippikoulun asema kasvoi kristinuskon opetuksessa, tuli siitä avioliiton solmimisen ja ehtoollisopin edellytys. (Malkavaara, 2021. 21–22).

Vuonna 2019 seurakuntien järjestämiin nuorten ryhmiin osallistui 256 300 nuorta, retkille ja leireille osallistui 35 200 nuorta ja nuorten erilaisiin tilaisuuksiin noin miljoona nuorta (Salomäki, Hytönen, Ketola, Salminen & Sohlberg. Kirkon tutkimuskeskuksen julkaisuja,

2020. 213.) Seurakuntien järjestämä nuorisotyö on siis kirkon alkuajoista ottanut suuria harppauksia ja vakiinnuttanut asemaansa seurakuntien toiminnassa. Kirkon nuorisotyössä ketään ei haluta sulkea ulkopuolelle, jolloin on tärkeää huomioida nuorten erilaiset lähtökohdat, josta on lähtenyt vuonna 2016 hyväksytyt erityisnuorisotyön linjat Läsnäolon nuorisotyö. Pääperiaatteet eli teesit kiteyttävät sen, että lasta ja nuorta kunnioitetaan, autetaan häntä pitämään toivoa yllä ja hänestä välitetään. (mt., 214–215).

Mutta takaisin historiaan. Kirkon nuorisotyössä keskeisessä osassa oli nuoruuden löytyminen, joka alkoi ylemmistä yhteiskuntaluokista, joiden lasten ei enää tarvinnut tehdä töitä vaan lapset ohjattiin koulunkäyntiin. Varhaisen nuorisotyön lähtökohdaksi olivat nuoret, joiden pelättiin kärsivän joutilaisuudesta ja päätyvän huonoille teille työnteon vähentyessä. Pikkuhiljaa nuoret alettiin myös nähdä ryhmänsä edustajina, ja nuorten keskuudessa nousi ajatus jaetusta nuoruudesta, ja yhteinen kokemus nuoruudesta synnytti nuorison omaa kulttuuria ja nuorisoliikkeitä. Nuorisoseuraliike syntyi 1800-luvun lopussa, ja kun järjestäytyneitä toimintaa kaivattiin. Nuorisotyötä tekeviä järjestöjä alkoi syntyä ensimmäisen nuorisoseuran perustamisen jälkeen, ja sen tarvetta perusteltiin nuorten moraalittomuudella. Aikuisia motivoi halu pitää nuoret suojassa siveelliseltä rappiolta ja yhteiskunnan vaaroilta. Nuorisotyön alussa oli tavoitteena saada nuoret omaksumaan kasvattajiensa arvot ja moraalin, jotta nuorista kasvaisi kelpoisia yhteiskunnan jäseniä. 1980-luvulla alkoi kirkon tunnustuksellinen rintama hajota, jolloin alkoi syntyä seurakunnan maallikkotoiminta; diakonian, nuorisotyön, pyhäkoulun ja yleensä myös sisälähetyksen edistämisen ajatuksia koottiin yhteen kristilliseksi kasvatuksiksi. Kirkon nuorisotyö sai välittömän alkusyyntönsä toiminnalleen, kun vapaakirkollisuus esitti luterilaiselle kirkolle haasteen, sillä 1880-luvulla oli vapaakirkollisen herätyksen piirissä syntynyt elinvoimainen nuorisotoiminta. Lopullisesti kirkon nuorisotyö sai alkunsa kristillisten nuorisoyhdistysten kautta, ja käännekohtana voidaan pitää 1888 pidettyä Nuorten Miesten Kristillisen Yhdistyksen maailmankonferenssia, jossa korostettiin kristittyjen yhteyttä yli tunnuskunnallisten erojen. (Malkavaara, 2021, 23-25). Kirkon nuorisotyö ei siis aikanaan ole lähtenyt liikkeelle suoraan nuorten omasta halusta tai tarpeesta tukea nuorta, jotka nykyisin ovat lähtökohtia kirkon nuorisotyölle, vaan tavoitteena oli kasvattaa nuoret sisäistämään kasvattajiensa arvot ja moraalin – ei niinkään tekemään omia päätelmiä asioista.

Seurakuntien nuorisotyön selkeänä lähtökohtana on ollut rippikoulu, ja ensimmäinen rippikoulusuunnitelma hyväksyttiin 1919, jolloin kirkossa tajuttiin tehdä oma kasvatusjärjestelmä muuttuneeseen tilanteeseen, ja rippikoulu muodosti sen ytimen. Kuitenkin

jo 1885 Porvoon hiippakunnan pappeinkokouksessa toi pastori Bernard Roslin esille, että pappien tulisi pitää nuorisokokouksia myös rippikoulun käymisen jälkeen. Tämä ajatus sai vastakaikua Helsingissä 1800-luvun loppupuolella, jolloin pastori Elis Bergroth kokosi nuorensa tapaamisiin Roslinin kehotuksen tapaan. Vuodesta 1908 lähtien kappalainen Kustaa Hallio Tampereelta alkoi kutsua rippikoululaisiaan tapaamisiin, ja muutama vuosi myöhemmin muutkin tamperelaiset papit omaksuivat tavan, ja Tampereella näissä hetkissä käyviä nuoria alettiin kutsua ”seurakunnan nuoriksi”. Kustaa Halliota voidaan pitää tietynlaisena uranuurtajana luterilaisen nuorisotyön suhteen. Nuorisotyö alettiin nähdä entistä tarpeellisempana, sillä nuoret haluttiin pitää kiinni seurakunnassa – estää kirkosta vieraantumista ja kannustaa pysymään kristinuskossa. Syksyllä 1917 nuorisotyöstä keskusteltiin jo miltei kaikissa hiippakunnissa. Seurakuntien nuorisotyö syntyi myös paineesta kilpailla nuorisosta. Uudistuksilla haluttiin luoda aktiivista seurakuntaa passiivisen sijaan. Virallisesti kokonaiskirkon nuorisotyön organisointi alkoi vuodesta 1945 hiippakuntatasoisesti, kun hiippakuntiin perustettiin nuoriso- ja pyhäkoulupastoreiden virkoja, kuten myös nuorisotyön koordinaatio- ja johtoelimiä. Hiippakunta alkoi tukea paikallisseurakuntien lapsi- ja nuorisotyötä yhä enemmän. (mt., 2020. 30-31, 35, 38, 55). Kirkon nuorisotyön historia on siis ollut moninainen.

Viimeisenä kirkon nuorisotyön muokkaajana oli rippikoulu-uudistus, jota alettiin toteuttaa 1970-luvulta alkaen, jota pohjusti rippileirien yleistyminen, jonka osalta pioneerityö tehtiin 1950-luvulla (Malkavaara. 2020. 74.)

3.2. Uskonnollisuus ja kristillinen kasvatus

Siinä missä vanhemmissa ikäluokissa uskonnollisuus on pikemminkin sääntö kuin poikkeus, on nuoremmissa ikäluokissa huomattavissa uskonnon merkityksen heikentyneen. Eri ikäluokkien välillä uskonnolliseksi itsensä määrittelevien määrä on laskenut jyrkästi, erityisesti naisten osalta. Verrattuna vanhimpaan ikäpolveen (sotien jälkeen syntyneet), on Z-sukupolven naisten (1990-luvulla syntyneet) tapahtunut 59 % lasku uskonnolliseksi itsensä määrittelevien suhteen. Kun miesten ja naisten osuudet lasketaan yhteen, on kahdessa vanhimmassa sukupolvessa, eli 1921–1941 syntyneissä, yli kaksi kolmasosaa määritellyt itsensä uskonnolliseksi, kun taas Z-sukupolvessa enää vain neljäsosa määritteli itsensä uskonnolliseksi. Kirkon tutkimuskeskuksen julkaisu 134 mittaa kuitenkin yksilöiden halua määritellä itsensä johonkin kategoriaan (uskonnollinen, ei-uskonnollinen, vakaumuksellinen ateisti), ja se mittaa

yksilön omaa kokemusta yksilön omasta suhteesta uskonnollisuuteen ja ateismiin, johon loogisesti vaikuttavat myös mielikuvat termeistä, kuten myös yksilön halu määrittää itsensä eri termien kautta. Yhtenä vaikuttavana tekijänä ovat myös eri sukupolvien väliset erot sen suhteen, mitä asioita elämässä arvostetaan. Suurimmat erot tulivat ilmi uskontoa, perhettä ja työtä koskevissa arvostuksissa. Vanhemmissa ikäpolvissa erityisesti työn arvostus on korkeammalla kuin nuoremmilla sukupolvilla, ja työelämäntutkijoiden mukaan nuorten pyrkimys on sovittaa työ tukemaan omaa yksilöllistä elämäntapaa. Nuoremmissa sukupolvissa myös yksilöllisyyden ja erityisesti tasa-arvon arvostus oli korkeammalla, ja esimerkiksi laajassa mittakaavassa oli myös nähtävissä hyväksyntä poikkeavia perhemalleja kohtaan, joka myös tukee ajatusta siitä, että yksilöllisiä elämäntapavalintoja arvostetaan enemmän. Myös eduskuntaan ja kirkkoon liittyvässä luottamuksessa voitiin nähdä eroja sukupolvien välillä – nuoremmat sukupolvet luottivat eduskuntaan ja kirkkoon vähemmän verrattuna vanhempiin sukupolviin. Suurin muutos on kuitenkin nähtävissä nimenomaisesti uskonnon merkityksen suhteen. Uskonnollisena itseään pitävien määrä on laskenut radikaalisti sukupolvesta toiseen. Uskonnollisuuteen vaikuttivat samat tekijät, jotka ovat muovanneet nuorempien sukupolvien näkemystä perheestä ja työstä – yksilöllisyys ja tasa-arvo. Uskonnollisuuden kokemukseen liittyy vahvasti myös sosiaalinen paine; siinä missä vanhemmat sukupolvet tulkitsivat valtaosan läheisistään olevan uskonnollisia, kun taas nuoremmissa sukupolvissa tulkinta oli, että suurin osa läheisistä kuului ei-uskonnollisiin. Vaikka ei-uskonnollisuus ja uskonnollisuus ovat vain termejä eivätkä ne kerro yksilön identiteetistä, uskomuksista tai konkreettisista tavoista harjoittaa uskontoa. Uskonnollisuuteen ja ei-uskonnollisuuteen liittyvät vahvasti myös sosiaaliset mielikuvat, joita termit aiheuttavat, mutta ne kuitenkin ovat todellisuutta vahvasti muokkaavia tekijöitä, jolloin ne ovat myös tärkeitä kulttuurin muutoksen ymmärtämisen kannalta. (Salomäki ym., 2020. 38–44). Kirkon asema tärkeänä osana ihmisten arkea on siis vähentynyt radikaalisti eri ikäpolvien välillä. Kuitenkin kuten aiemmassa luvussa mainitsin, kirkon nuorisotyö on yhä suosittua ja nuoria käy toiminnassa paljon, eli osaltaan on nähtävissä rippikoulun ja erityisesti rippileirien positiivinen vaikutus nuoren elämässä ja sen luoma kiinnostus osallistua toimintaan. Mutta kuten aiemmin mainitsin, ei kirkon nuorisotyössä nähtävä yhteisöllisyys välttämättä kanna aikuisuuteen asti, vaan seurakunta katoaa nuorelta tämän kasvaessa nuoreksi aikuiseksi; tässä on nähtävissä erot myös sukupolvien välillä. Vanhemman sukupolven kohdalla on ollut normi liittyä seurakunnan toimintaan myös aikuisiällä jollain tavalla, kun taas nuoremmalla sukupolvella pysyvää seurakuntayhteyttä ei ole

niin helppo löytää ja kuten aiemmin mainitsin, näin ollen nuori aikuinen voi helposti pudota seurakunnan yhteisöstä.

3.3. Kirkon nuorisotyön saavutettavuus

Kirkkoon kuuluu se, että kirkko kuuluu kaikille. Kuten aiemmin mainitsin, kirkon ja erityisesti nuoriso- ja rippikoulutyön lähtökohtana on kaste. Jokainen kristitty tulee kasteessa osalliseksi Jumalasta, ja saa lahjaksi pelastavan uskon. Jumalan kuva on siis yhtä moninainen kuin ihmisyyden erilaiset ilmentymät. Kuitenkin kun tarkastelemme tätä näkökulmaa nimenomaisesti vähemmistöihin kuulumisen ja saavutettavuuden näkökulmasta, niin harmillinen fakta on, että osa ihmisistä eli Jumalan luoduista on suljettu ulkopuolelle – ilman mahdollisuutta aitoon osallisuuteen yhteisössä, ja taas poissulkevat toiminnot ja asenteet ovat osallisuuden esteenä. Aito kirkko on kaikkien kirkko, ja yhdenvertaisuutta tulee vaalia, sekä kaiken toiminnan olla saavutettavaa, ja erityisen tärkeää se on kirkon kasvatustyössä. (Suhonen. 2021. 224). Kirkossa kaiken toiminnan tulee olla saavutettavaa, ja sen tulisi olla sisäänrakennettua kaikessa kirkon toiminnassa – ja parhaiten saavutettavuus toteutuu, kun sitä suunnitellaan yhdessä niiden kanssa, joille pyrimme olevaan saavutettavia. Saavutettavuus ja esteettömyys kulkevat käsi kädessä; esteettömyys, eli soveltuvuus erilaisten ihmisten käyttöön on edellytys saavutettavuudelle ja saavutettavuus sisältää myös esteettömyyden, sillä saavutettavuus on sekä asenteellista ja fyysistä saavutettavuutta, kuten myös viestinnän, taloudellisen ja päätöksenteon ja strategian saavutettavuutta. (mt., 2021. 229). Saavutettavuudella ja esteettömyydellä tarkoitetaan siis sitä, että kaikki on kaikille saatavilla, riippumatta henkilön ominaisuuksista.

Kirkon kasvatuksen barometrissa (2020) puhutaan siitä, miten kirkon uusi strategia Ovet auki tiivistää sen, mikä kirkon kasvatuksessa tulee olla lähtökohtana:

”Ovet on pidettävä auki, edelleen on lähdettävä liikkeelle ihmisten keskuuteen ja kutsuttava ihmisiä sisään. Kirkon ovet eivät voi olla kenellekään kiinni. Tässä ajassa ovien auki pitäminen on erityisen tärkeää.” (Porkka ym., 2020. 204).

Kasvatuksen barometrin saamien tulosten mukaan yllä kuvattu matalan kynnyksen toiminta on luontevaa kirkon kasvatuksen työntekijöille. Kasvatuksen työntekijät korostavat nimenomaisesti ihmisten kohtaamisen ja innostamisen tärkeyttä seurakuntatyössä. Kirkon kasvatuksen työntekijöiltä löytyy myös yhteisöllisen ja kehittämistyön osaamista, joka voi osaltaan madaltaa kynnystä tulla seurakuntaan ja mahdollistaa seurakuntalaisten osallisuutta.

Barometrin mukaan myös digitaaliseen työhön eli verkossa tapahtuvaa toimintaa on motivoitunutta työntekijäkuntaa, eli verkossa tapahtuvan toiminnan kehittämiseen kasvatuksen työntekijöillä on myös valmiuksia. (mt., 2020. 204–205). Elämä siirtyy yhä enemmän ja aktiivisemmin verkkoon, ja kuten Covid19-pandemian aikanakin on huomattu, kasvatuksen työntekijöiden kuten muidenkin seurakuntien työntekijöiden täytyy olla valmiina toimimaan myös digitaalisesti ja pyrkiä kehittämään digitaalista toimintaa.

Saavutettavuudesta puhuttaessa voimme myös kääntää katsemme sateenkaarinuoriin. Sateenkaarinuorilla viitataan nuoriin, jotka kuuluvat seksuaali- ja sukupuolivähemmistöön tai peräti molempiin (Kivelä & Kokkonen. 2021. 236.) Tutkimukset kertovat, että noin kymmenen prosenttia väestöstä kuuluu seksuaalivähemmistöön. Kun tarkastelemme vuoden 2019 kouluterveyskyselyyn tulleita vastauksia, noin kolme prosenttia kertoi sukupuolensa eroavan siitä sukupuolesta, johon heidät oli syntymässä määritelty. Nuorella on usein tunne omasta sukupuolestaan tai seksuaalisuudestaan jo varhain – Katrina Alangon Mitä kuuluu sateenkaarinuorille Suomessa? -tutkimuksessa (2014) kerrotaan, että kolme neljästä nuoresta, jotka kuuluvat seksuaalivähemmistöön, tiesivät omasta seksuaalisesta suuntautumisestaan ennen yläkouluun menoa tai sen aikana. Taas sukupuolivähemmistöön kuuluvista 12 % oli tietoinen sukupuoliristiriidastaan ennen kouluikää, ja 79 % ennen kuudettatoista ikävuottaan. Voimme siis todeta, että nuorisotyön piiriin tultaessa suurin osa näistä nuorista on jo tietoisia omasta identiteetistään. Nuorten kohtaamisessa on tärkeää, että tiedostamme työntekijöinä omat sateenkaarinuoriin liittyvät ajatukset, tunteet, mielikuvat ja jopa ennakkoluulot – nuorisotyön tehtävänä on edustaa turvallista aikuisuutta sekä ammatillisen kohtaamisen taitoa. Tärkeintä on kohdata nuori hyväksyen. On tärkeää, että emme oleta sukupuolta tai seksuaalista suuntautumista, sillä emme voi niitä tietää ennen kuin henkilö itse niistä kertoo. Tärkeää on kohdata nuori kunnioittavasti. Osa kunnioittavaa kohtaamista on tilan luominen – esimerkiksi sukupuolisensitiivistä puhetapaa viljelemällä. (mt., 2021. 238–240).

Kristinuskossa uskotaan, että jokainen ihminen on Jumalan luoma, arvokas ja ainutlaatuinen. Ihmisen arvo ei ole sidottua seksuaalisuuteen tai sukupuolisuuteen eikä se riipu niistä. Rippikoulusuunnitelma 2017 pyrkii tuomaan yllä mainittua sukupuolisensitiivisyyttä esille. Rippikoulussa jokainen tulisi kohdata omana itsenään, ilman stereotyyppisiä oletuksia. Joka vuosi tehtävät valtakunnalliset nuorten itsearviointit kertovat, että nuoret ovat yleisesti hyvin tyytyväisiä rippikouluun ja kokevat sen turvallisena – kuitenkin sateenkaarinuorten kokemukset eivät ole yhtä myönteisiä kuin yleisesti nuorilla. Toimintaa tulee siis yhä kehittää

siihen suuntaan, että se on kaikille turvallista – myös sateenkaarinuorille. Vuonna 2017 toteutetusta kyselystä (Sateenkaariyhdistys Malkuksen kysely) toi esille samansuuntaisia kokemuksia sateenkaarinuorten rippikoulusta. Tuloksista näkyi, että 71 % vastaajista koki, että sukupuolten moninaisuutta ei huomioitu rippikoulussa lainkaan ja 42 % koki rippikoulun ahdistavana – vaikka vastaajien ikähaarukka oli laaja, ei eri-ikäisten kokemuksissa näkynyt merkittäviä eroja. (Häkkinen ym., 2021. 242–243). Kasvatuksen työntekijöiden tulee siis olla valppaina sateenkaarinuoriin liittyvissä asioissa – on tärkeää, että jokaiselle nuorelle saadaan turvallinen ja kohdattu olo hänen seksuaalisesta suuntautumisestaan tai sukupuolestaan huolimatta. Tämä vaatii myös työntekijöiltä itsereflektointitaitoa ja valmiutta kehittää omia tapojaan kohdata nuoria.

Kirkon arvot ovat hyvin yksiselitteiset: usko, toivo ja rakkaus. Jokainen tietää itse, ketä rakastaa, ja monenlaisten suhteiden vaaliminen ja rohkaiseminen sekä tukeminen ovat kirkon tehtävä. (mt., 2021. 246). Ei siis ole rakettitiedettä hyväksyä erilaisia ihmisiä, ja meidän erityisesti nuorisotyössä tulisi toimia sen puolesta, että jokaisella nuorella – sateenkaarinuorella, vammaisella nuorella, tai millaisella nuorella vain – on kohdattu ja turvallinen olo kirkossa. Nuori tulee kohdata sellaisena kuin hän on, ilman ennakkoluuloja, ja tarjota kaikille tasavertaiset mahdollisuudet:

”Kaikilla ihmisillä tulee olla yhdenvertaiset mahdollisuudet toimia ja olla osallisina kirkossa” (Suhonen. 2020. 233.)

3.4. Nuorten osallisuus

Kun puhumme nuorten osallisuudesta, on hyvä muistaa, että osallisuus liittyy keskeisesti sosiaalipedagogiikkaan yhdessä dialogisuuden ja yhteisöllisyyden kanssa. Nuorisotyön sosiaalipedagogisessa ajattelussa nuoruus ja lapsuus nähdään keskeisinä ikävaiheina yksilön kasvun ja yhteiskuntaan integroitumisen kannalta (Häkkinen ym., 2020. 178.)

Erityisesti nuorisotyössä sosiaalipedagoginen toiminta- ja ajattelu näkyy ensinnäkin nuorten kohtaamisena ja kohtaamisessa. Miten nuori kuuluu yhteisöön, miten vertaissuhteet mahdollistetaan sekä miten sellaisia rakenteita ja käytäntöjä kehitetään, jotka liittyvät lasten ja nuorten kuulemiseen ja vaikuttamismahdollisuuksiin. Keskeistä sosiaalipedagogisessa ajattelussa on se, että jokainen lapsi ja nuori huomioidaan; hänen ainutlaatuisuuttaan kunnioitetaan, ja hänen taustansa, elämänlaatunsa ja hyvinvointinsa huomioidaan ja niitä

tuetaan kokonaisvaltaisesti. Kun taas puhutaan ryhmätoiminnasta, on sosiaalipedagoginen orientaatio nimenomaisesti nuorten vertaissuhteiden mahdollistajana ja ryhmäprosessien mahdollistamista, ja näiden hyödyntämistä. (mt., 2020. 179). Kirkon nuorisotyön ydin, eli nuorten kohtaaminen ja heille turvallisen tilan luominen on siis sosiaalipedagogista ajattelua parhaimmillaan. Sosiaalipedagogiikkaan liittyy myös ajatus dialogisesta kasvatussuhteesta, jossa tavoitteena on edistää lasten ja nuorten vastuuta, vapautumista ja vapautta, eli sen sijaan että lapsi ja nuori vastaanottaisivat passiivisesti tietoa, on dialogisen kasvatussuhteen tavoitteena kannustaa, edistää ja tukea lapsia ja nuoria toimimaan ja ajattelemaan inhimillisemmän yhteiskunnan ja hyvän elämän puolesta (Häkkinen ym., 2020. 180.)

Sosiaalipedagogiikassa osallisuuskäsitys on laaja, usein myös laajempi kuin muut osallisuutta määrittävät käsitykset; tämän vuoksi on tärkeää miettiä sekä määritellä mistä ja missä ollaan osallisia tai mistä haluttaisiin olla osallisia. Sosiaalipedagoginen ymmärrys osallisuudesta perustuu yhteisön ja ihmisen tasapainoiseen suhteeseen ja vuorovaikutukseen, jota sekä yhteisö että yksilö tarvitsevat. Rinnakkaiskäsitteinä osallisuudessa ovat kiinnittyminen ja kuuluminen; ne ovat osallisuuden kannalta merkityksellisiä, sillä yhteisöön kuulumisen tarvetta voidaan pitää yksilön perustarpeena ja se on merkityksellinen myös identifioitumisen ja identiteetin kannalta. Siinä kuinka osallisuus toteutuu, on kyse nimenomaisesti ihmisten välisistä suhteista ja erityisesti siitä, miten yksilö tuntee kuuluvansa ja kiinnittyvänsä ryhmiin ja yhteisöihin, jotka ovat merkityksellisiä hänelle itselleen. Osallisuus ei siis ole vain sitä, että lapsi tai nuori osallistuu toimintaan tai että lapsi tai nuori toimii. Osallisuus toteutuu suhteessa itselle merkityksellisiin yhteisöihin ja ihmisiin: osallisuus ei siis ole vain osallistumismahdollisuuksien lisäämistä. Osallisuus on myös sitä, että yksilöllä on mahdollisuus olla eri tavoin mukana toiminnassa, joka perustuu yhteistoiminnallisuuteen, dialogisuuteen ja reflektiivisyyteen, keskusteluun, läsnäoloon ja tasavertaiseen kohtaamiseen. (mt., 2020. 180–181).

Jos taas puhumme erikseen kirkon kasvatustoiminnasta, saa osallisuus ja yhteisöön kuulumisen kokemus myös hengellisen ulottuvuuden, jolla tarkoitetaan sitä, kuinka lapsi ja nuori voi saada paitsi toimintaan osallistumisesta johtuvan osallisuuden kokemuksen, myös osallisuutta Jumalan huolenpidosta ja läsnäolosta (Häkkinen. 2020. 181–182.) Siinä missä ei-kirkollinen nuorisotyö on tavoitteellista kasvatuksellista toimintaa, jonka varassa eri nuorisotyön tavoitteiden on mahdollista toteutua (Kiilankoski, Nuorisotutkimusseura Ry. 2015. 4),

kirkollisessa nuorisotyössä yhtenä kasvatuksellisenä tavoitteena on myös nuoren hengellisen kasvun tukeminen.

Kirkon nuorisotyössä jo aiemminkin mainittu LaVa eli lapsiasiavaikutusten arviointi on yksi menetelmä, jonka avulla voidaan arvioida päätöksentekoa ja seurakunnan toimintaa lasten ja nuorten kannalta. LaVan keskeisimpiä tavoitteita on nimenomaisesti lasten ja nuorten vaikutusmahdollisuuksien, oikeuksien ja osallisuuden edistäminen. (Porkka ym., 2020. 89). Yksi tapa, jolla kirkolliskokous on pyrkinyt parantamaan lasten ja nuorten huomiointia päätöksenteossa sekä lisäämään lasten ja nuorten vaikuttamismahdollisuuksia, ja osallisuutta on ollut päätös nuorten vaikuttajaryhmien perustamisesta seurakuntiin. (mt., 2020. 89). Vaikuttajaryhmien tarkoituksena on lisätä vuoropuhelua hallintoelimien ja nuorten välille, sekä mahdollistaa nuorille keino vaikuttaa heihin vaikuttaviin asioihin. Porin Teljän seurakunnassa nuorten vaikuttajaryhmä on toiminut aktiivisesti jo syksystä 2020 lähtien.

4. TUTKIMUSMENETELMÄT

Seuraavissa luvuissa kerron tämän opinnäytetyön tutkimusmenetelmistä. Tutkimusmenetelmät on valittu sen mukaisesti, että Porin Teljän seurakunnan nuortentoiminnassa käyvien nuorten ääni, heidän kokemuksensa, mielipiteensä ja ajatuksensa tulisivat näkyviin.

Nuorisotyön vierellä on nuorisotutkimus, ja nuorisotyössä on tärkeää hyödyntää nuorisotutkimuksen tuottamaa tietoa (Kiilankoski Tomi & Honkatukia Päivi. Vastapaino, 2018. 10.) Tutkimukseni voidaan siis nähdä olevan käytäntötutkimusta; tavoite ei ole tehdä tutkimusta käytännössä, vaan käytäntöä varten, eli päämääränä on parantaa toimintoja ja tehdä tutkimusta ihmisten kanssa yhdessä, joka vaatii usein dialogista suhdetta tutkittaviin, eli valmiutta vuoropuheluun, kuunteluun ja sen hyväksymiseen, että tutkijan tulee olla valmis myös oppimaan itse (mt., 2018. 250.)

Tässä tutkimuksessa menetelminä ovat olleet kysely nuorille, nuorten haastattelut sekä nuorisotyön havainnointi Covid19-pandemian aikana. Nuorten kyselyn ja haastattelun tavoitteena on ollut saada ensikäden kokemustietoa nuorilta itseltään heidän itsensä kertomana. Kysely valikoitui menetelmäksi anonyymiuden vuoksi – nuorten on helpompi kertoa rehellinen mielipide ja kokemus asiaan, kun he tietävät, että kukaan ei voi tietää mitä he ovat kirjoittaneet. Kyselyssä käytin monivalintakysymyksiä, sekä tarkentavia lisäkysymyksiä joihin nuoret saattoivat kirjoittaa pitkän vastaustekstin, eli mahdollisuus tarkentaa omia vastauksiaan oli myös huomioitu. Haastattelu taas valikoitui menetelmäksi, jotta nuorilla, jotka haluavat sanoa asiat ääneen olisi siihen mahdollisuus. Haastatteluun, kuten myös kyselyyn osallistuminen oli nuorille vapaaehtoista ja tulokset esitellään anonyymisti, ja lisäksi toteutin erikseen myös sähköpostihaastattelun Porin Teljän seurakunnan nuorisotyötä tekeville työntekijöille. Kolmannen menetelmän, eli havainnoinnin tarkoituksena on olla haastattelujen sekä kyselyiden tulosten tukena – kuten myös toisinpäin. Lisäksi havainnoinnin kautta pystyn tuomaan huomaamiani asioita esille Porin Teljän seurakunnan nuorisotyönohjaajan näkökulmasta, sekä myös tuoda esille oman toimintamme vaikuttavuutta ja toimivuutta, sekä niitä asioita, joita nuoret eivät välttämättä esimerkiksi kyselyn vastauksissa sano ääneen.

Aineiston analyysi tarkoittaa aineiston pilkkomista osiin ja synteessin tekemistä, ja analyysista voi erotella seuraavia vaiheita: aineistoon tutustuminen, aineiston järjestäminen, havaintojen tekeminen, tulkintojen tekeminen ja analyysin suhde tutkijaan ja yhteiskuntaan (Kiilankoski ym., 2018. 356.) Tämän tutkimuksen analysoinnissa tulen käyttämään lähes kaikkia yllä

mainittuja vaihteita, sekä myös katselemaan Porin Teljän seurakunnan nuorisotoiminnan toimintatapoja kriittisesti. Kyselyn vastauksia kävin läpi vaihe vaiheelta, etsien yhteneviä ajatuksia ja mielipiteitä nuorten vastauksista. Haastattelujen tulokset asialitteroin saadakseni pääkohtia esille. Nuoria haastatellessa keskustelua syntyi myös kysymysten ulkopuolella, eivätkä kysymysten ulkopuoliset keskustelut olleet relevantteja tutkimuksen kannalta. Työntekijöiden haastattelun toteutin sähköpostihaastatteluna, joten nämä vastaukset olivat jo pelkästään asiaan liittyviä. Havainnoinnin aikana huomioimiani asioita kirjasin ylös, jonka pohjalta pystyin huomaamaan yhteneviä toimintatapoja sekä nuorten reaktioita ja olemusta.

4.1. Aineiston hankinta

Aineiston hankinta on itsessään ollut helppoa ja yksinkertaista, sillä aktiivisesti toiminnassa käyvät nuoret kuten haastateltavat työntekijätkin lähtivät tutkimukseen mukaan nopeasti ja asiasta kiinnostuneesti - nuorissa tämä näkyi muun muassa siinä, että nuoret kyselivät voisivatko tulla haastateltaviksi, pyysivät kertomaan mikä ajatus jollain kyselyn kysymyksellä oli sekä myös innostuneesti tulivat kertomaan, että olivat vastanneet kyselyyn. Muut Porin Teljän seurakunnan nuorisotyötä tekevät työntekijät ovat taas alusta alkaen olleet kiinnostuneita tuloksista sekä opinnäytetyöstä itsessään.

Yhtä osaa aineiston hankinnasta, eli havainnointia, olen voinut helposti tehdä oman työnteon ohella. Viikon aikana toimin kolme iltaa viikosta nuorten kanssa, joten mahdollisuuksia havainnoida nuoria ja heidän käytöstään Covid19-pandemian aikana on ollut riittävästi. Lisäksi havainnointia on helpottanut se, että olen Porin Teljän seurakunnan nuorille tuttu ja heidän on helppo kertoa huolistaan ja murheistaan. Yksi havainnoinnin eduista on se, että yksilöiden ja ryhmän toiminnasta ja käyttäytymisestä voidaan saada suoraa tietoa, joka taas mahdollistaa sen, että tapahtumia pääsee seuraamaan luonnollisessa ympäristössä (Kvalimotv. 2021), joka oli myös ajatus oman havainnointini taustalla. Nuortentoiminnassa pystyin havainnoimaan nuorten toimintatapoja sekä sitä, miten nuorten käyttäytyminen on ehkä muuttunut pandemian aikana. Havainnoinnin pyrin säilyttämään objektiivisena, mutta haasteena oli kuitenkin myös se, että nuorisotyönohjaajana toimiessani olin todella lähellä havainnoitavaa kohdetta – havainnointi kuitenkin siitä huolimatta tukee kyselyssä ja haastatteluissa ilmi tulleita ajatuksia sekä havainnointi on auttanut kyselyiden ja haastatteluiden vastauksien ymmärtämistä ja analysointia.

Kyselyn tavoitteena oli saada selkeää dataa Porin Teljän seurakunnan nuortentoiminnassa käyvien nuorten kokemuksista ja huomioista. Kysely lähetettiin Porin Teljän seurakunnan nuorille toukokuussa 2021, ja toukokuun loppuun-kesäkuun alkuun mennessä vastauksia kyselyyn oli saatu 36. Pitkin toukokuuta kyselin nuorilta, olivatko he vastanneet kyselyyn, ja keskustelin nuorten kanssa kyselystä. 36 nuorta sisältää miltei kaikki aktiivisimmat kävijämme. Muistuttelin siis käytännössä kuukauden ajan kyselystä ja siihen vastaamisesta, toisinaan useamman kerran viikossa, toisinaan vain kerran viikossa.

Haastattelujen tavoitteena oli saada selkeämpi ajatuksia ja kokemuksia kyselyn tueksi. Haastateltavia sain 5, ja heidän ikäluokkansa oli 2005 syntyneistä vuonna 2003 syntyneisiin. Haastateltavista sain siis suhteellisen laajan läpileikkauksen aktiivisimpiin ikäluokkiimme. Haastattelut onnistuivat hyvin, ja vastauksissa oli jopa pohdintaa ja asioiden ääneen sanoittamista, mutta joidenkin nuorten vastausten kohdalla sisältö jäi ohueksi, mahdollisesti siitä syystä että nuoren voi olla haastavaa uskaltaa sanoa oma ajatuksensa ääneen aikuiselle, vaikka nuori olisi itse halunnut vastata kysymyksiin.

Tutkimusmenetelmät sopivat käytännöntutkimuksen menetelmiksi. Vastausten saaminen suoraan nuorilta oli yksi suurimmista tavoitteistani, ja koen siinä onnistuneeni. Tarkoitus oli saada ensikäden tietoa ja ajatuksia suoraan nuorilta, johon kysely ja haastattelut sopivat hyvin, ja sekä työntekijöiden haastattelujen tulokset sekä omat havaintoni sekä tukivat nuorille tehdyn kyselyn ja haastattelun tuloksia sekä auttoivat myös ymmärtämään tiettyjä vastauksia paremmin.

4.2. Aineiston analyysi

Analysoidakseni aineistoa pyrin ensin tutkimaan kyselyn tuloksia objektiivisesti ja kirjaamaan ylös kirjallisten vastauksien yhteneväisyydet sekä monivalintakysymysten prosentiosiot. Lisäksi kyselyaineiston järjesteleminen luokittelemalla on osa kyselyn vastausten analysointia.

Haastatteluvastauksissa pyrin analysoimaan vastauksissa näkyvät yhteneväisyydet, löytämään yhtenevän kaavan nuorten ajatuksista ja vastauksista. Lisäksi sekä kyselyn sekä erityisesti haastattelujen aineiston analyysissa otan huomioon vastanneiden ikäluokan ja sen, kuinka monessa eri toiminnassa, jota Porin Teljän seurakunta järjestää nuorille he ovat käyneet.

Havainnoin keräämääni aineistoa yllä mainituin tavoin sekä sen tueksi tuon omia havaintojani Porin Teljän seurakunnan nuorisotyöstä sekä nuorista, jotta pystyn tekemään mahdollisimman

laajoja tulkintoja. Tarkoitus on, että tulosten analyysi ei jäisi pintapuoliseksi vaan että tuloksiin olisi mahdollista päästä myös syvemmälle ja löytää selkeitä syy-seuraussuhteita omien Porin Teljän seurakunnan nuorisotoimintojen havaintojen sekä nuorten itse antamien vastauksien välille. Lisäksi havainnoinnin kautta on myös mahdollista tutkia omia ajatuksiani ja toimintamallejani kriittisesti.

4.3. Tutkimusmenetelmien pätevyys ja luotettavuus

Tämän tutkimuksen tarkoituksena on ollut tutkia Covid19-pandemian vaikutuksia nimenomaisesti Porin Teljän seurakunnan nuorisotyöhön ja erityisesti Porin Teljän seurakunnan nuortentoiminnassa käyviin nuoriin sekä luoda vastauksia käytännössä havaittuun ongelmaan eli Covid19-pandemian tuomiin rajoituksiin ja muutoksiin. Tutkimusmenetelminä ovat olleet kysely ja haastattelut nuorille sekä havainnointi nuorisotyöntekijän näkökulmasta.

Tutkimusmenetelmät ovat päteviä nuorten tutkimiseen. Nuoret ovat saaneet kyselyn ja haastattelujen kautta kertoa omia mielipiteitään, näkemyksiään ja kokemuksiaan, ja nuoret ovat itse saaneet sanoittaa käytäntöjä, jotka ovat heidän mielestään olleet toimivia Covid19-pandemian aikana sekä myös mikä ei heidän mielestään ole ollut toimivaa tai missä olisi voitu parantaa. Lisäksi nuorisotyönohjaajan näkökulmasta tapahtuva havainnointi tuo lisäajatuksia nuorten vastauksiin ja todenperäisyyttä heidän kokemuksiinsa. Havainnointia tukee myös dialoginen suhde Porin Teljän seurakunnan nuoriin, vaikka siinäkin on omat riskinsä – koska suhde Porin Teljän seurakunnan nuoriin on hyvin dialoginen, tulee minun myös huomioida ne kohdat, joissa mahdollisesti olen itse ollut puolueellinen, ja tärkeää on nimenomaisesti huomata nämä kohdat.

Tutkimusmenetelmien luotettavuus on myös hyvää. Tutkimusmenetelmät tähtäävät nimenomaisesti siihen, että saamme Porin Teljän seurakunnan nuorten äänet kuuluviin, ja kun ajatukset, mielipiteet, näkemykset ja kokemukset tulevat suoraan nuorilta, on niiden lähde nuorisotutkimuksen kannalta luotettava. Työntekijöiden haastattelut taas tukevat sekä omia havaintojani nuorista ja nuortentoiminnasta, kuten myös nuorten vastauksia – ja myös toisinpäin.

Yhtenä riskinä sekä tutkimusmenetelmien luotettavuuteen että pätevyyteen näen mahdollisesti nuorten halun esimerkiksi vitsailla kyselyn kohdalla. Epäasialliset vastaukset tai vitsillä

kirjoitetut vastaukset ovat nuorten kanssa toimiessa mahdollisia, mutta toivon eliminoineeni tämän mahdollisuuden jo silloin, kun tiedotin nuorille tutkimuksen alkamisesta.

5. TUTKIMUSTULOSTEN ANALYYSI

Tämän luvun alla perehdytään tutkimusmenetelmien antamiin tuloksiin ja analysoidaan niitä. Alaotsikot ovat menetelmien mukaan, joten tuloksia analysoidaan menetelmä kerrallaan.

Opinnäytetyön tavoitteena on ollut saada tietoa Porin Teljän seurakunnan nuortentoiminnassa käyvien nuorten ajatuksista, kokemuksista ja mielipiteistä Covid19-pandemian aikana, sekä näiden tulosten perusteella luoda toimintamalli Porin Teljän seurakunnalle mahdollisten vastaavien rajoitusten varalle. Osa esimerkiksi kyselyn kysymyksistä on ollut myös hyvin yleisesti Porin Teljän seurakunnan nuortentoimintaan liittyviä, joten kyselyn vastauksista voidaan myös saada kehitysehdotuksia myös Porin Teljän seurakunnan toimintaan Covid19-pandemian ulkopuolella.

5.1. Kysely nuorille

Kyselyn tuloksia läpikäydessä, käyn ensin läpi monivalintakysymysten vastaukset, ja sen jälkeen nuorten kirjoittamat vastaukset. Nuorten itse kirjoittamissa vastauksissa yritän karsia useampaan kertaan mainituista asioista tähän työhön esille vain yhden.

Kuten jo aiemmin mainitsin, kyselyn tarkoituksena oli kerätä selkeää dataa Porin Teljän seurakunnan nuorten kokemuksista, ajatuksista ja mielipiteistä Covid19-pandemian aikana. Kyselyssä nuorilta kysyttiin seuraavia kysymyksiä:

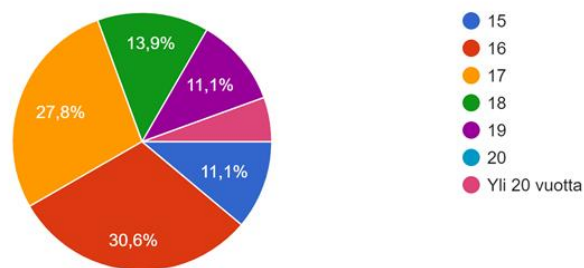
1. Ikä?
2. Mihin toimintaan olet osallistunut korona-aikaan?
3. Koetko olevasi tervetullut Porin Teljän seurakunnan nuortentoimintaan?
4. Onko mielestäsi ollut hyvä asia, että toimintaa on ylläpidetty rajoitusten kanssa pandemian aikana?
5. Miksi?
6. Mikä on mielestäsi hyvää Porin Teljän seurakunnan nuorisotoiminnassa tällä hetkellä?
7. Koetko, että Teljän seurakunnan nuorisotyö on ottanut nuorten toiveita huomioon?
8. Miksi?
9. Miten kehittäisit Porin Teljän seurakunnan nuortentoimintaa?
10. Olisitko kiinnostunut verkossa tapahtuvasta nuorisotoiminnasta?
11. Millainen sisältö tai toiminta verkossa ja sosiaalisessa mediassa olisi kiinnostavaa?

12. Jos tulevaisuudessa joudumme rajoittamaan toimintaa, niin miten toivoisit Porin Teljän seurakunnan nuorisotyön toimivan?

13. Haluatko vielä sanoa jotain? Risuja, ruusuja, toiveita?

Yhteensä vastanneita nuoria oli 36: vastanneista suurin osa (30,6 %) oli 16-vuotiaita, 17-vuotiaita vastanneita oli 27,8 %. 15-vuotiaita vastanneissa oli 11,1 %, kuten myös 19-vuotiaita ja 18-vuotiaita 13,6 %. Vähiten vastasivat yli 20-vuotiaat (5,6 %), mutta tämän ikäluokan vähyys vastausosuuksissa selviää sillä, että Porin Teljän seurakunnan nuortentoiminnassa käy aktiivisesti vain muutama yli 20-vuotias.

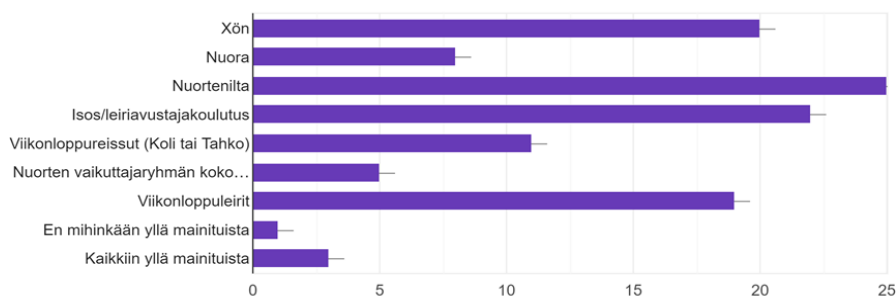
Ikä?
36 vastausta

Kaavio 1. Nuorten ikäjakauma.

Vastanneista eniten kävijöitä oli nuortenilloissa, joissa kävi 25 nuorta (69,4 %), toiseksi eniten isos- ja leiriavustajakoulutuksessa (22 nuorta, eli 61,1 %). Kaikkiin toimintoihin osallistuneita oli 3 nuorta, eli 8,3 %.

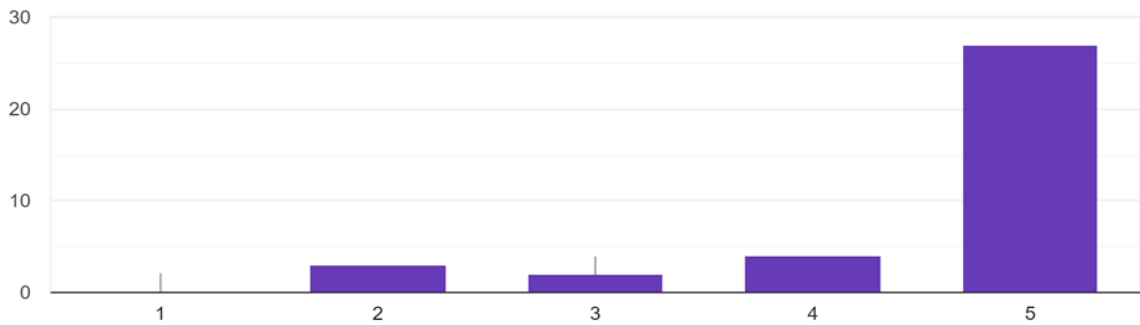
Mihin Porin Teljän seurakunnan nuorten toimintaan olet osallistunut pandemian aikana?
36 vastausta

Kaavio 2. Mihin toimintaan nuori on osallistunut.

Valtaosa vastanneista (75 %) koki olevansa täysin tervetullut Porin Teljän seurakunnan nuortentoimintaan. Vastauksista löytyi kuitenkin myös muutama (8,3%), jotka olivat vastanneet kysymykseen 2, eli osittain ei.

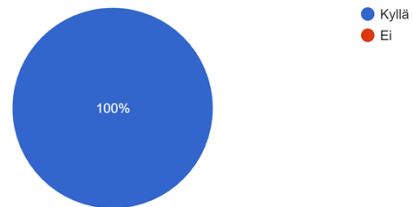
Koetko olevasi tervetullut Porin Teljän seurakunnan nuortentoimintaan? (1 - en lainkaan, 5 - täysin)
36 vastausta

Kaavio 3. Kokevatko nuoret olevansa tervetulleita toimintaan.

Kun katsotaan kyselyn vastauksia, nousee yksi asia, josta kaikki vastanneet nuoret olivat samaa mieltä: on ollut hyvä asia, että Porin Teljän seurakunnassa on ylläpidetty kohtaavaa nuortentoimintaa myös Covid19-pandemian aikana.

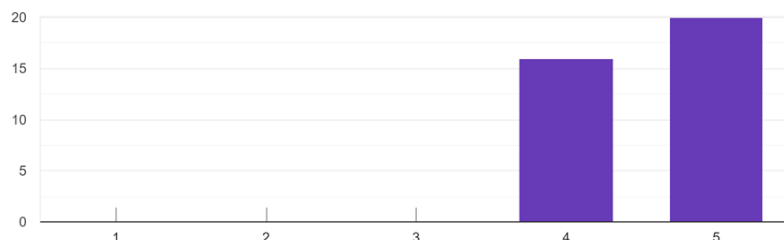
Onko mielestäsi ollut hyvä asia, että toimintaa on ylläpidetty rajoitusten kanssa pandemian aikana?
36 vastausta

Kaavio 4. Onko toiminnan ylläpito ollut hyvä asia.

55,6 % nuorista koki, että Porin Teljän seurakunnassa otetaan nuorten toiveita täysin huomioon.

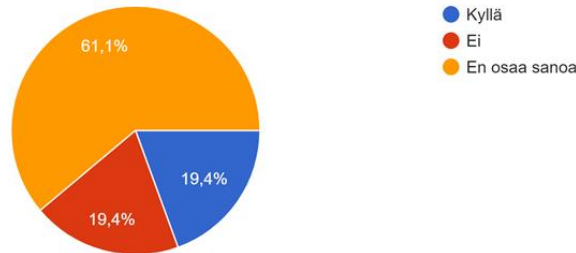
Koetko, että Teljän seurakunnan nuorisotyö on ottanut nuorten toiveita huomioon? (1 - ei lainkaan, 5 - täysin)
36 vastausta

Kaavio 5. Onko nuorisotyö ottanut nuorten toiveita huomioon.

Hieman enemmän hajontaa oli digitaaliseen nuorisotyöhön liittyvässä kysymyksessä: 61,1 % nuorista ei osannut sanoa, kiinnostaisiko heitä verkossa tapahtuva nuorisotyö. Kyllä ja ei-vastaukset taas jakautuivat tasaisesti, 19,4 % oli sitä mieltä että verkossa tapahtuva nuorisotyö voisi kiinnostaa, ja 19,4 % taas sitä mieltä että verkossa tapahtuva nuorisotyö ei kiinnosta.

Olisitko kiinnostunut verkossa tapahtuvasta nuorisotoiminnasta? (Esim. Discord)
36 vastausta

Kaavio 6. Kiinnostaako nuoria digitaalinen nuorisotyö.

Kyselyn grafiikoista on siis nähtävissä, että nuorten kokemukset Porin Teljän seurakunnan nuorisotyöstä ovat positiivisia; sekä Covid19-pandemian aikana että sen ulkopuolella. Toki vastauksissa on huomioitava, että vuoden 2020 syksyllä toiminnassa aloittaneet nuoret eivät olleet nähneet muunlaista toimintaa, kuin Covid19-pandemian aikana tapahtuvaa – voidaan siis myös todeta, että Covid19-pandemian muutokset ovat osalle toiminnassa käyvistä nuorista jo arkea eikä muutos ole heille välttämättä ollut niin iso tai selkeä.

Kun taas lähdemme tutkailemaan kysymyksiä, joihin nuoret saivat vastata vapaasti, on niissäkin yhteneväisyyksiä. Kun kysyttiin, miksi on ollut hyvä asia/ei ole ollut hyvä asia että toimintaa on ylläpidetty, olivat vastaukset seuraavanlaisia (27 vastauksesta keräsin tähän kymmenen). Luokittelin vastauksia sen mukaan, millaisia ne olivat.

Positiivisia vastauksia:

”On ollut ees jotai”

”Ei ole tullut tylsää”

”Aktiviteettejä nuorille pandemian aikana ja turvaverkko niille jotka sitä kokevat tarvitsevan vaikeana aikana.”

”Se on luonut kaikille tasapuolisen mahdollisuuden ystävien ja muiden ihmisten tapaamiseen Koronasta huolimatta”

”On jotain tekemistä ja näkee kavereita”

”Nuortenilloista ja xöneistä on tullut vakuiten osa viikkotoimintaani joissa käyn, vaikka en ihan aina siellä olekkaan, ja ovat tuoneet jonkinlaista järjestystä arkeen. Nuortenilloissa ja xöneissä näki myös kavereita, joka oli suuri helpotus mielenterveydelle varsinkin etäopetuksen aikana.”

”Nuorten toiminta on tärkeä osa nuorten sosiaalista elämää ja se tuo yhteenkuuluvuuden tunnetta monelle. Monelle se tuo myös tärkeää sisältöä elämään.”

”Nuorten yhteenkuuluvuus on tärkeää.”

”Ensinnäkin kirkon tapahtumat saattaa olla joillekin viikon ainoita asioita vapaaajalla ja muutenkin et ei jää kotiin vaa makaamaan ja koska näkee ihmisiä.”

Kritiikkisiä ajatuksia:

”Piti vähän miettiä. Kun epidemia oli pahimmillaan ja kokoontumisrajoitukset oli pudotettu sinne 6 tietämille, vahva suositus välttää kontaktia kaikkien muiden kuin perheenjäsenten kanssa jne. toiminta pidettiin käynnissä ja se vähän ihmetytti. Vähän kaksijakoinen asia, tietysti nuorille varmasti positiivista kun pääsee turvalliseen ympäristöön missä hyväksytään ja otetaan lämpimästi vastaan, mutta maailmantilanne & riskit huomioon ottaen ehkä kyseenalaista silti. Loppujen lopuksi kuitenkin koen että toiminta pyrittiin pitämään käynnissä niin turvallisesti kuin vain voi, joten kallistuin tälle hyväksyväälle puolelle. Kuitenkin riskit olivat olemassa ja konkreettiset, millaista mainetta se olisi kirkok nuorisotyölle tuonut jos tartunta olisikin tullut jollekin esim. nuortenillasta.”

Näiden kymmenen vastauksen ulkopuolella oli myös yhteneväisyyttä. Eniten kommentteja oli siitä, miten on ollut hyvä, että nuorille on ollut jotain toimintaa. Vastauksissa toistui ajatus siitä, että pystyi näkemään kavereita ja että ei ole tullut tylsää. Myös yhteenkuuluvuuden tunne ja turvaverkko nousivat suurimmassa osassa vastauksia esille. Yhdessä vastauksessa esille nousi kritiikkinä kuitenkin myös huoli siitä, että riskejä toiminnan järjestämiseen Covid19-pandemian aikana on kuitenkin ollut.

Seuraava kysymys kuului, että mikä on Porin Teljän seurakunnan nuortentoiminnassa hyvää tällä hetkellä (36 vastausta, tässä alla 15):

”Kaikki”

”Yhteishenki”

”Ihmiset saa tavata toisiaan. On myös kiva että pidetään huolta maskeista yms”

”Se, että ohjelmaa ja tapahtumia järjestetään mahdollisuuksien mukaan”

”Se, että vaikka tilanne on mikä on niin pyritte pitämään nuorille tekemistä ja pidätte tämän hyvän mikrokulttuurin elossa!”

”Siel o paljo eelaisii nuorii”

”Vastaanotto. Kaikki otetaan vastaan välittämättä kirkosta, iästä, sukupuolesta jne”

”Kivat ohjaajat ja hyvä ryhhenki!”

”Kaikki hyväksytään sellaisena kun he ovat ja yhteishenki on hyvä”

”Ohjaajat”

”Hyvät ja kiltit ohjaajat. Näkee kavereita kenen kanssa ei muuten hengailisi juurikaan joka pitää kaverisuhteet terveinä. Tuo järjestystä arkeen, kun tietää, että on jotain tekemistä joskus.”

”Sen monipuolisuus, kaikille löytyy jotain mieluista”

”Kaikki, simppelellä kaikki”

”Kaikki on erilaisia ja mukavia. Hyvä yhteishenki ja kaikki ovat tevetulleita.”

”Voi ilmoittautua ajoissa että tulee eikä ilmoittautuminen ole vain tietyille ryhmälle”

Tämän kysymyksen vastauksissa oli useampia vastauksia, jotka yksinkertaisesti mainitsivat vain kaiken. Myös ohjaajat ja yhteishenki mainittiin useampaan kertaan, sekä se, että jokainen saa tulla paikalle sellaisena kuin on. Myös mikrokulttuurin ylläpito nähtiin hyvänä asiana, sekä se, että toiminta tuo järjestystä arkeen.

Seuraavassa kysymyksessä, johon nuoret saivat vastata omin sanoin, kysyttiin, miksi koetaan, että nuorten toiveet otetaan/ei oteta huomioon Porin Teljän seurakunnan toiminnassa. Tähän kysymykseen vastasi 21 nuorta, joista tähän alle kirjasin kahdeksan:

”Teljä on muutenkin aika vapaa muotoinen seurakunta mielestäni, että jokainen voi omalla tavallaan vaikuttaa. Olisiko se sitten reissujen suunnittelu tai nuorten vaikuttaja ryhmässä oleminen tai ihan vaan uuden idean liikkeelle pistäminen, niin teljä osaa hienosti ottaa kaikki huomioon ja uskaltaa kokeilla uusia asioita, joita juuri nuoret ovat ideoineet.”

”Kyselyt ja mielipiteiden vastaanotto”

”Nuoria autetaan siinä missä pystytään ja mikäli ei pystytä, niin etsitään tapa/taho joka auttaa.”

”Aina saa sanoa ja vaikuttaa!”

”Koska vetäjät haluavat kuulla nuoria jotta kaikilla olisi kivaa.”

”Jos pyytää jotain tai ehdottaa jotain, yleensä siitä keskustellaan ja yritetään toteuttaa”

”Usein kysytään asioita nuorilta ennenkuin tehdään lopullinen päätös, ja jos nuoret ovat halunneet tehdä jotain tai saada jotain uutta niin yleensä asia on toteutunut(paitsi et bilis mailoissa meni aika kaua).”

”Nuorisotilalle on järjestetty toiveiden mukaan materiaalia, tapahtumia pyritty järjestämään vaikeasta tilanteesta huolimatta mahdollisuuksien mukaan ja kävijänä koen että voin tulla halutessani kuulluksi jos toiveita olisi.”

Vastauksista näkyy heti, että Porin Teljän seurakunnassa nuoret todella kokevat tulevansa kuulluiksi. Kaikissa vastauksissa tuli jossain muodossa ilmi, että nuoret saavat vaikuttaa, nuorilta kysytään ja keskustellaan asioista ja ehdotuksista nuorten kanssa.

Seuraavaksi kysyttiin, että miten kehittäisit Porin Teljän seurakunnan nuortentoimintaa. Tämän kysymyksen vastauksissa oli eniten ”en osaa sanoa”-vastauksia, mutta joukosta löytyi onneksi myös konkreettisia ehdotuksia. Tähän kysymykseen vastasi 36 nuorta, ja tähän alle keräsin yhdeksän vastausta:

Koetaan jo riittävän hyvänä/ei osata sanoa:

”En osaa sanoa.”

”Se on jo tarpeeks hyvää.....”

Lisää aktiviteetteja:

”Enemmän tapahtumii?”

”Aktiviteetti määriä, mutta tämä on täysin budjetista kiinni, joten ei hirveän paljoa voi pyytää.”

”Enemmän yhteisiä matkoja myös pandemian jälkeen?”

”Seurakunnan järjestämä liikuntatoiminta olisi tervetullutta, joskus oli lähikoulussa sähkövuoro mikä oli tosi jees. Jotain sellaista, voisi olla muutakin tietty.”

Nuorten viikkotoimintaan liittyvät ajatukset:

”Lisää ruokaa”

”Vielä avoimempi introverteille”

”Bilis kamat kuntoon”

Tämän kysymyksen vastauksissa oli eniten samankaltaisia vastauksia. Kuten jo mainitsin, en osaa sanoa-vastauksen eri variaatioita löytyi useampi, mutta joukossa oli myös hyviä toiveita, kuten liikuntatoimintaa ja yhteisiä matkoja. Lisäksi muutama otteeseen nousi esille vastaus, että toiminta on jo hyvää ja että sitä ei tarvitse muuttaa.

Seuraavaksi kysyttiin millainen toiminta verkossa ja sosiaalisessa mediassa kiinnostaisi. Tämänkin kysymyksen vastauksissa oli useampia en osaa sanoa-vastauksia, kuten myös ei

mikään vastauksia, mutta myös ideoita ja kiinnostusta on nähtävissä vastauksissa. Kysymykseen vastauksia oli 36, joista alla on 14 vastausta:

Digitaalinen toiminta ei kiinnosta tai ei osata sanoa:

”En osaa sanoa”

”Ei mikään koska sosiaalinen media on kyllästyttävää ja onttoa”

”En ala istumaan koneen edessä jutellen muille.”

Toiminnallista sisältöä digialustoille:

”Esim. erilaiset kilpailut tai muut toiminnalliset asiat toisivat paljon hauskaa ja kiinnostavaa puuhaa.”

”Pelit”

”Kyselyitä”

”Voisin kuvitella nuorille yhteisen kanavan esim. discordissa, missä voisi chättäillä muiden kanssa.”

”Kuvia ja videoita toiminnasta, kenties jotain peli iltoja esim discordin kautta tai vain juttutuokioita”

Perinteistä sosiaalisen median päivittämistä:

”Jos kaikki päivittäisivät ripareista kaikkea”

”Hauskat viedoklipit, siitä millaista nuortentoiminta on. Esim. Sketsit.”

”Yt videot”

”Ajankohtaisista asioista”

”Youtubevideot”

”Hmm kiva ku välil laittaa ig stooreihi”

Nopealla päättelyllä en osaa sanoa-vastausten määrästä voitaisiin sanoa, että digitaalinen nuorisotyö ei hirveästi nuoria kiinnosta. Kuitenkin vastauksissa nousi myös useampaan otteeseen esille, että voisi olla kiva pelata yhdessä tai jutella esimerkiksi Discordissa. Myös somessa olevat asiat, kuten YouTube videot ja Instagram-sisältö nousivat esille, eli niin sanottu ”perinteinen” sosiaalisen median päivittäminen. Esille nousi myös ajatus ajankohtaisista asioista, joiden oletan tarkoittavan ajankohtaisten asioiden esille tuontia sosiaalisessa mediassa.

Kysyin nuorilta myös ajatuksia siitä, että jos toimintaa joudutaan rajoittamaan vielä uudelleen, mikä olisi heistä hyvä toimintamalli tai mitä nuoret haluaisivat, että nuortentoiminta tekisi. Tähän kysymykseen vastauksia tuli 36, ja alle on kerätty 10 vastausta:

”Nuorat pysyisi”

”Nuortenoltoja voisi esim. Kesällä pitää ulkona, jossa turvarajoitusten ylöäpito olisi helpompaa ja samalla voisi vaikkoo grillailta tai heittää fribaa!”

”Rajotuste mukaa j hygienia muistaa”

”En osaa sanoa”

”Samoin kuin nyt”

”Ehkä sillain, että voisi olla etäkokouksia, mutta ei niin paljoa, koska ne on vähän tylsiä.”

”Toivoisin että kuitenkin jollain tavalla järjestetään toimintaa”

”Paremmiin”

”No jos tiukkenee rajoitukset niin siinä kohtaa voisi olla kiva just esim. Teams videopuhelut, niinkuin viime vuonna oli.”

”Että nuorisotyöntekijät esim soittaisivat videopuheluita jos nuori sitä pyytää”

Vastauksissa eniten oli ehdottomasti samoin kuin tähänkin asti-vastauksia. Kuitenkin toivottiin myös etänuorteniltoja esimerkiksi Teams-sovelluksessa, tai videopuheluita ohjaajan kanssa. Eniten myös näkyi toivetta siitä, että toimintaa järjestettäisiin rajoitusten puitteissa niin hyvin kuin pystyttäisiin.

Viimeiseksi nuorilta kysyttiin palautetta toiminnasta. Tämän kysymyksen vastauksiin tuli myös vitsivastauksia, kuten ”moro” ja ”ruusuja lidalle”, mutta myös hyviä ideoita ja ehdotuksia sekä kiitosta. Vastauksia tuli 23, joista tässä alla on kahdeksan:

”Keep doing what ur doing!!!”

”Ei valittamista”

”Kivaa on 👍 😊”

”Lissää ruokaa nuorteiltoihii JANNEN LEIPIÄ!”

”Kiitos nuorisotyöntekijöille ja kaikille, hyvää työtä ootte tehneet, varsinkin korona aikana 👍”

”Kiitos lämpimästä vastaanotosta ja kivoista muistoista, nuortenilloissa viihtyy ja niihin on mukava tulla. Hommatkaa joku salivuoro/liikuntahomma ni päästään pelaa”

”Ruusu: ihanaa et ootte ajatellu meitä nuoria ja yrittänyt parhaanne, että päästään tapaamaan. Toive: ruokaa nuorteniltoihin 😊”

”Toivoisin että nuorteniltoihin tulisi taas ruuat :D mutta ihan mahtava porukka on meillä teljässä!”

Kun katsoo näitä viimeisen kysymyksen vastauksia, on nähtävissä nuorten avoimuus ja halu kiittää myös ohjaajia; suurin kiitos oli juuri se, että olemme tehneet paljon järjestääksemme toimintaa nuorille. Suurin toive oli ruokaa nuorteniltoihin, josta jouduimme Covid19-pandemian vuoksi luopumaan, sillä emme pystyneet ruokailua järjestämään koronaturvallisesti.

Kun kyselyn vastauksia katsoo kokonaisuutena, on helposti nähtävissä se, että nuoria on kohdattu ja kuunneltu, ja että heillä on hyvä kokemus Porin Teljän seurakunnan nuorisotyöstä myös Covid19-pandemian aikaan. Voidaan siis todeta, että Porin Teljän seurakunnassa sosiaalipedagoginen osallisuus toteutuu: yksilöillä on mahdollisuus olla eri tavoilla toiminnassa mukana, ja sen toiminnan perustana on yhteisöllisyys, reflektiivisyys, dialogisuus, läsnäolo ja tasavertainen kohtaaminen (Häkkinen ym., 2020. 181.) Vastauksista tuli myös ilmi se, että nuoret kaipaavat kohtaamista jollain tasolla enemmän; jopa videopuheluiden mahdollisuudesta oltiin kiinnostuneita. Lisäksi nuoria kiinnosti selkeästi reissuun lähteminen, joka taas tukee omaa havaintoani nuorten kiinnostuksesta olla toiminnassa mukana ja tehdä erilaisia asioita. Nuorten kokemukset Porin Teljän seurakunnasta ovat kuitenkin painottuneet nimenomaisesti nuorisotyöhön, josta voidaan todeta että seurakuntaa ei välttämättä koeta yhteisöllisenä paikkana muutoin kuin nuortentoiminnan osalta. Kuten aiemmin kirjoitin, on yksi kirkon nuorisotyön ongelma se, että nuoren kokemus seurakunnasta välittävänä yhteisönä välittyisi nuorille asti (mt., 2020. 91), ja se on ehdottomasti yksi osa, johon myös Porin Teljän seurakunnan nuorisotoiminnan tulee kiinnittää huomiota; miten saamme nuorille kokemuksen koko seurakunnasta yhteisönä, ei vain nuorisotyöstä.

Kuitenkin nuorten kyselyyn laittamat kiitokset kertovat positiivista tulosta: olemme Porin Teljän seurakunnassa onnistuneet nuortentoiminnan ylläpidossa myös Covid19-pandemian aikana.

5.2. Nuorten haastattelut

Haastattelukysymysten vastaukset löytyvät kokonaisuudessaan liitteestä kaksi.

Nuorten haastattelujen tavoitteena oli syventää kyselyn vastauksia sekä antaa halukkaille nuorille mahdollisuus kertoa vielä enemmän omista kokemuksistaan ja tuoda omia toiveitaan

ja ajatuksiaan esille. Haastattelukysymyksiä oli 10, ja haastateltavia viisi. Nuoret olivat iältään 15–18-vuotiaita, eli syntyneet vuosina 2003–2005.

Haastattelun kysymykset:

1. Ikä, kuinka kauan olet käynyt Porin Teljän seurakunnan nuortentoiminnassa?
2. Missä Porin Teljän seurakunnan nuortentoiminnassa olet käynyt?
3. Miten koet Covid19-pandemian vaikuttaneen elämääsi?
4. Millaisena olet kokenut Porin Teljän seurakunnan nuortentoiminnan Covid19-pandemian aikana? Mikä on ollut hyvää, missä olisi voitu tehdä toisin?
5. Koetko, että tulet kuulluksi yksilönä Porin Teljän seurakunnan nuorisotoiminnassa? Mitkä asiat erityisesti tukevat tätä kokemusta?
6. Millainen digitaalinen nuorisotyö sinua kiinnostaisi? (Esim. Discord, somehommat, ym)
7. Olisiko digitaalinen nuorisotyö mielestäsi hyvä lisä normaalille nuorisotyölle?
8. Mitä olisit toivonut tehtävän eri tavalla Porin Teljän seurakunnan nuorisotyössä Covid19-pandemian aikana?
9. Miten kehittäisit Porin Teljän seurakunnan nuortentoimintaa?
10. Millaista toimintatapaa toivoisit seuraavien rajoitusten varalle?

Kaikkien nuorten vastaukset olivat aika samanlaisia. Kaksi haastateltavista oli käynyt Porin Teljän seurakunnan nuortentoiminnassa vuoden, kaksi kaksi vuotta ja yksi kolme vuotta. Jokainen nuorista oli aloittanut toiminnassa käymisen rippikoulun jälkeen ja osallistunut lähes kaikkeen toimintaan. Kun kysyttiin, miten Covid19-pandemia on vaikuttanut nuorten elämään, oli vastauksissa hieman eroja. Yksi haastateltavista ei oikein osannut vastata, sillä sanoi ettei tiedä normia omasta iästään, kun ei ole aiemmin ollut sen ikäinen. Toinen haastateltavista sanoi myös, ettei tiedä: teoriassa on ollut normaalisti, mutta liikkumista on vähentänyt, myöskään nuori ei kokenut, että olisi henkisesti vaikuttanut. Kolmannen ja viidennen haastateltavan kohdalla vastaus oli selkeä: huonosti. Neljäs haastateltava mainitsi sen, että ei ole viitsinyt liikkua ulkona isoissa porukoissa, ja myös maskin käyttö tuottaa ongelmia. Haastateltujen nuorten kokemukset seurakuntamme nuortentoiminnasta Covid19-pandemian aikana olivat päälisin puolin positiivisia, hyvänä koettiin, että toimintaa on järjestetty. Ohjeistukset olivat nuorten mielestä selkeitä, vaikka rajoitukset ovat tuoneet myös säätöä. Yhtenä negatiivisena palautteena oli väkimmäärajoitukset, joiden suhteen yksi nuori pohti, oliko toiminnassa järkeä,

jos paikalle pääsee vain pieni määrä nuoria. Kaikki haastateltavat nuoret kokivat, että ovat tulleet kuulluiksi Porin Teljän seurakunnan nuorisotoiminnassa. Kokemusta perusteltiin sillä, että saa olla oma itsensä, ja että kaikille voi kertoa. Positiivisena koettiin myös se, että työntekijät kyselevät ja kuuntelevat tarvittaessa. Digitaalinen nuorisotyö ei taas hirveästi haastateltuja nuoria kiinnostanut. Sometoiminta kiinnosti hieman, mutta muuten digitaalinen nuorisotyö ei innostanut haastateltavia. Yhtenä ehdotuksena tuli myös videopuhelut ohjaajien kanssa, jos toimintaa ei ole. Digitaalinen nuorisotyö nähtiin kyllä hyvänä mahdollisena lisänä normaalille nuorisotyölle, erityisesti niille nuorille, joita vastaava toiminta kiinnostaisi. Kun kysyttiin, mitä olisi toivonut, että Porin Teljän seurakunnassa oltaisiin tehty eri tavalla Covid19-pandemian aikaan, suurin ero vastauksissa näkyi haastateltavien ikäluokassa. Toiminnassa pandemian aikana aloittaneet eivät osanneet sanoa, koska toiminta pandemian aikaan oli ainoa mitä he olivat nähneet. Taas jo useamman vuoden käyneet nuoret nostivat esille sen, että oliko tiukimpien rajoitusten aikaan järkeä järjestää toimintaa. Kehitysideoihin haastateltavilta nousi toive reissuista, uudesta kaiuttimesta sekä toive viikonlopputoiminnasta myös kaupungissa, esimerkiksi nuortentilalla. Toimintatapojen suhteen toiveena nuorilta tuli, että tehdään niin kuin pystytään. Yksi toive oli myös se, että jos iltaan täytyy varata aika, niin että annettaisiin kaikille mahdollisuus tulla; eli ei kirjoitettaisi nimeä listaan vain hovin vuoksi. Yksi konkreettinen kehitysehdotus oli myös se, että työntekijöitä saisi kohdata muutenkin kuin toiminnassa, esimerkiksi videopuheluilla tai muuten näkemällä.

Haastattelujen vastauksista voidaan päätellä samaa kuin kysymysten vastauksista: pääsääntöisesti Porin Teljän seurakunnan nuorisotoiminta on suoriutunut Covid19-pandemian ajasta hyvin. Haastatteluissa kuitenkin tuli ilmi myös se, että pandemia on vaikuttanut nuoriin muutenkin, ja että kohtaamista kaivataan enemmän. Lisäksi haastatteluista kävi palaute ja kehitysehdotukset ilmi ehkä paremmin kuin kyselystä. Yksi huomionarvoinen seikka on se, että mikä rajoitusmäärä on se, jolloin toimintaa vielä järjestetään. Haastatteluista kävi ilmi, että kun toiminta rajattiin todella pienelle määrälle (maksimissaan 6 osallistujaa), niin nuorten ajatukset menivät siihen, oliko toiminnassa järkeä, vaikka aiempi ajatuksemme ohjaajakunnassa oli se, että nuoret halusivat toimintaa – vaikka ihmismääriä olisi rajattu radikaalistikin. Toki haastatteluissa näkökulmia esittivät vain muutama nuori, mutta jos rajoitukset jälleen tiukentuvat radikaalisti, on paikallaan kyselyn teettäminen nuorille, että mitä he haluavat – pidetäänkö toimintaa myös alle 10 hengen rajoituksilla, vai laitetaanko silloin toiminta tauolle.

5.3. Työntekijöiden näkökulma Covid19-pandemiaan.

Covid19-pandemian aikana Porin Teljän seurakunnan nuorisotyön tiimin resurssit ovat lähtökohtaisesti pysyneet samana. Porin Teljän seurakunnassa nuorisotyötä tekevät täysipäiväisesti yksi nuorisotyöntekijä sekä nuorisopastori, ja osittain rippikoulupastori sekä lastenohjaaja, joka tekee 50/50 lapsityötä ja nuorisotyötä. Työntekijöiden haastattelun toteutin sähköpostihaastatteluna, sillä kesän 2021 aikana työntekijöiden loma-ajat ja rippileirit hankaloittivat haastattelujen tekemistä kasvokkain. Ohjaajista kaksi kolmesta vastasi sähköpostihaastatteluun.

Ohjaajilta kysyttiin neljä kysymystä, tarkoituksena kerätä työntekijöiden ajatuksia ja näkökulmia Covid19-pandemian aikaisesta toiminnasta sekä siitä, miten olemme Porin Teljän seurakunnan nuorisotyössä suoriutuneet pandemian tuomista muutoksista, sekä mitä ehkä olisimme voineet tehdä toisin?

1. Miten koet Covid19-pandemian vaikuttaneen työnkuvaasi?
2. Miten omasta mielestäsi Porin Teljän seurakunnan nuorisotyö on suoriutunut Covid19-pandemian vaikutuksista ja rajoituksista?
3. Olisimmeko voineet tehdä jotain toisin?
4. Miten nuoret ovat mielestäsi reagoineet Covid19-pandemian tuomiin muutoksiin?

Ensimmäisen kysymyksen vastauksissa oli jo hajontaa jo vastaajan vastualueen vuoksi. Vastauksissa kävi ilmi, että rippikoulutyön suhteen Covid19-pandemia lisäsi työtaakkaa, mutta nuorisotyön puolella taas varsinkin alussa vähensi työmäärää iltojen ja kohtaamisten vähentyessä. Esiin nousi myös se, että varsinkin keväällä 2020 sosiaalisessa mediassa tehtävä työ lisääntyi. Epävarmuuden lisääntyminen nousi myös esille vastauksissa.

Toisen kysymyksen vastauksissa haastateltavat olivat samoilla linjoilla. Esille nousi vahvasti se, että kaikkea tuli kokeiltua ja kokonaisuudessa suoriutuminen pandemian aikana on ollut hyvää, mutta rajoitusten nopeat muutokset toivat myös paljon säättämistä toimintaan, sillä monesti kaikki täytyi suunnitella uusiksi. Säännöllisen toiminnan ylläpito nähtiin tärkeänä, ja onnistumisina koettiin uudenlaiset nuorille järjestetyt toiminnat, kuten Kolin ja Tahkon reissut sekä vappuvaellus, joita emme ehkä olisi normaalioloissa toteuttaneet.

Kolmannen kysymyksen vastauksissa oli taas hajontaa, riippuen siitä mistä näkökulmasta vastaaja vastasi. Toisen haastatellun ajatukset sen suhteen, mitä olisimme voineet tehdä toisin, menivät turvallisuuteen – olisimme voineet tehdä asioita turvallisemmin ja olla tarkempia esimerkiksi maskien käytöstä. Toisen haastatellun vastauksessa taas painottui käytäntö, kuten kevään 2020 etänä pidetty isoskoulutus, jonka suhteen mietittiin, jäikö jotain uupumaan sen kesän isosilta, kun viikonloppuleiriäkään ei pidetty. Syksyllä 2020 taas kun kävijämäärää jouduttiin rajoittamaan, ja nuorten täytyi varata paikka nuortentoimintaan, niin osa varasi paikan mutta ei tullut paikalle, eli niin toimimalla toiset ”söivät” toisten paikkoja ja se tavallaan esti toisia tulemasta paikalle.

Neljännän kysymyksen vastaukset olivat samankaltaiset molemmilla haastatelluilla; nuoret tuntuivat suurimmilta osin sopeutuneen muutoksiin ja suurimmalle osalle nuorista pandemia ei ole tuonut ”maailmanlopun meininkiä”, vaan elämää on jatkettu suhteellisen normaalisti. Osalle nuorista haastateltavat olivat huomanneet maskien ja muiden rajoitusten ottavan koviin, mutta moni kuitenkin ymmärsi syyt rajoitusten takana ja tilanteeseen sopeuduttiin.

Oma näkemykseni ohjaajana kulkee pitkälti samoja linjoja haastateltavien kanssa. Pandemia lisäsi ehdottomasti työtaakkaa epävarmuuden muodossa, mutta kuitenkin käytännön kohtaaminen jäi varsinkin alussa vähemmälle. Oma pelkoni on, että Covid19-pandemian alussa emme ehkä onnistuneet huomioimaan kaikkia nuoria yhtä hyvin, ja pelkään myös vuoden 2020 rippileiriläisten leirikokemuksen jääneen ohueksi, varsinkin kesän alun leirien osalta jotka jouduimme siirtämään syksylle. Kuitenkin siihen nähden kuinka nopeasti rajoitukset ja muutokset tulivat, niin suoriutumisemme ohjaajina oli hyvää. Suunnittelimme heti korvaavia tapoja kohdata nuoria etänä, valmistimme rippikoululaisten kevätjakson tapaamiset joko etänä tai tehtävien muodossa ja pyrimme kehittämään uusia asioita esimerkiksi sosiaaliseen mediaan. Lisäksi kesällä 2020, heti rajoitusten höllennyttyä, avasimme taas nuortentilamme ovet ja otimme nuoret avosylin vastaan. Kesällä 2020 pyrimme myös pitämään niin paljon viikkotoimintaa yllä kuin vain oli rippileirien ja kesälomien lomassa mahdollista. Parannettavaa kuitenkin myös omasta näkökulmastani löydän; nuorten kohtaamiseen olisi pitänyt panostaa varsinkin keväällä 2020 enemmän, ja maskisuositusten tullessa olisi maskien käyttöä ja käsihygieniää pitänyt valvoa ja vaatia nuorilta. Nuoret ovat myös minun mielestäni sopeutuneet muutoksiin hyvin, mutta varsinkin kesällä ja syksyllä 2020 nuorissa huomasin suuren halun tehdä ja mennä – ikään kuin kiriä takaisin aikaa, joka oli kevään 2020 tiukimpien rajoitusten

aikana menetetty. Myös mielenterveysongelmat lisääntyivät jossain määrin, useampi nuori tuli esimerkiksi keskustelemaan ahdistuksesta. Yleisellä tasolla kuitenkin nuoret ovat sopeutuneet.

Näistä vastauksista voi todeta siis sen, että toimintamme on pääpiirteittäin pysynyt elossa ja toimivana. Vastauksissa tulee esille lähinnä pieniä korjauksia ja huomioita, joihin tulevaisuudessa on hyvä kiinnittää huomioita ja joiden suhteen on parannettavaa. Lopulta vastauksista kuitenkin näkyy myös se, että tärkein on saatu tehtyä: tarjottua nuorille mielekästä ja avointa toimintaa.

5.4. Havainnointi

Tässä alaluvussa puhun omista havainnoistani ja huomioistani, sekä Porin Teljän seurakunnan nuorisotyön suhteen, että myös nuorten suhteen. Havainnointia tein oman työn ohella eli Porin Teljän seurakunnan nuorisotyön ytimessä – pyrin jatkuvasti tarkkailemaan nuoria, miltä heidän toimintansa vaikuttaa, sekä olemaan läsnä keskustelulle, jonka kautta on helppo havainnoida nuorten ajatuksia ja kokemuksia. Havainnointi ja sen perusteella kirjaamani muistiinpanot olivat hyvä tukipilari sekä kyselyn että haastattelujen tulosten analysoinnille, sekä haastattelujen ja kyselyn tulokset taas auttoivat ymmärtämään paremmin havainnoimiani asioita nuorissa. Havainnoinnin tarkoitus oli siis systemaattisesti tarkkailla nuoria ja saada näkemystä nuorten toimintatapoihin (Kvalimotv. 2021.) Omat havaintoni työntekijänä tukevat muille nuorisotyötä tekeville työntekijöille tehdyn sähköpostihaastattelun vastauksia – koen, että olen osannut huomata oikeita asioita nuorissa ja toiminnassamme. Havainnoinnin kohdalla tulee kuitenkin muistaa, että joissain tapauksissa omat muistiinpanoni havainnoistani voivat olla sekavia, sillä en aina päässyt heti kirjaamaan tilanteita tai huomioita ylös, jolloin olen osittain oman muistini varassa. Suurin osa havainnoistani on kuitenkin kehittynyt pitemmän ajan kuluessa, kuten esimerkiksi se, että nuorilla ahdistuneisuus on lisääntynyt. Tämä ei jäänyt ensimmäisten keskusteluiden, tukemisten ja viestien kohdalla mieleen, mutta mitä useammin keskustelin eri nuorten kanssa ahdistuneisuudesta ja mielenterveysongelmista, sitä enemmän huomasin varsinkin ahdistuneisuuden lisääntyneen – se oli useimmiten keskustelujen aihe tai syy, miksi tukea tarvittiin.

Kuten aivan tämän opinnäytetyön alkupuolella mainitsin, kun Covid19-pandemia iski keväällä 2020, oli meidän nopea ratkaisumme laittaa nuortentilan ovet kiinni ja kehittää korvaavaa

toimintaa etänä. Kevään 2020 mittaan havaitsin, että mitä pidempään nuoret olivat etäkoulussa, sitä vähemmän heitä kiinnosti etänä tapahtuva nuortentoiminta. Siinä missä pandemian alkaessa oli etäilloissa useita nuoria vähintään ilmoittautuneena, kevään loppua kohden nuorten kiinnostus etäiltoja kohtaan alkoi vähentyä, ja jos he etäiltaan tulivat, ei siellä oltu niin kauaa kuin aiemmin. Uskoisin tämän johtuneen juuri siitä, että kun koulua käytiin etänä, niin nuoret kyllästyivät jatkuvaan koneella istumiseen, joka alkoi myös kuulua nuorten puheessa turhautumisen kautta; ei jaksa enää istua ruudun edessä.

Suurin osa havainnoistani on kuitenkin kesien 2020–2021 väliltä, kun aloimme taas järjestää toimintaa livenä. Nuoria saapui paikalle jopa kesän nuorteniltoihin runsaasti, vaikka aiempina vuosina kesätoiminnan alkaessa iltojen kävijämäärä väheni. Nuoret halusivat selkeästi olla taas mukana toiminnassa. Myös toiveita nuorilta tuli runsaasti, suurimpana biljardivälineiden uusiminen.

Syksyllä 2020 tapahtui mielestäni suurin muutos. Nuorten tarve tulla kohdatuksi ja huomatuksi kasvoi, ja esimerkiksi kahdenkeskisen keskustelun määrä lisääntyi sekä illoissa että sen ulkopuolella. Lisäksi huomasin myös, että loppuvuodesta 2020, kun rajoitukset kiristyivät jälleen, nuorilla oli suuri tarve olla mukana niin monessa asiassa ja tapahtumassa kuin mahdollista. Tämä näkyi esimerkiksi lisääntyneinä toiveina erilaisten tapahtumien ja retkien suhteen. Erityisesti tammikuussa 2021, kun avasimme ilmoittautumisen maaliskuussa järjestettävälle laskettelureissulle, oli nuoria nopeasti ilmoittautuneina useampia kymmeniä. Vaikka osa peruutti reissuun lähtemisen, siitä voi päätellä, että nuorilla oli tarve olla osallisena jossain toiminnassa; osallisuus ja yhteisöön kuuluminen on erityisen tärkeää nuorille. Loppusyksystä 2020 toimintaamme tuli myös maskisuositus, joka osoittautui vaikeaksi valvoa nuorten keskuudessa. Vaikka moni nuori ymmärsi rajoitteet ja miksi toimimme tietyllä tavalla, ei maskin käytöstä tahtonut tulla mitään siitä huolimatta, että maskista muistuteltiin ja niitä tarjottiin nuortentilamme ovella. Lopulta maskin käytön aktiivisuus alkoi mennä kausittain – välillä maskeja käytettiin hyvin, välillä taas heikommin. Kuitenkin maskien käytön aktiivisuus väheni huomattavasti, mitä lähemmäs kesää 2021 tulimme.

Mitä taas tulee Porin Teljän seurakunnan nuortentoiminnassa käyviin nuoriin yksilötasolla, on erilaiset mielenterveysongelmat myös lisääntyneet, erityisesti ahdistuneisuus on löytänyt tiensä yhä useamman nuoren elämään. Tämä on näkynyt keskusteluissa, joita nuorten kanssa on käyty, sekä myös siinä että moni nuori tuli joko itse keskustelemaan ja pyytämään apua, tai sitten kaverilta saadun patistelun tai vinkin kautta – myös esimerkiksi haastatteluissa esille tullut

kokemus siitä, että pandemia on vaikuttanut omaan elämään heikentävästi, tukee tätä havaintoa. Näiden kokemusten ja huomioiden kautta ymmärsin myös, että meillä harvemmin on keskusteluyhteyttä nuoren kotiin, joka olisi joissain tilanteissa voinut olla hyödyksi. Olisi siis havaintojen perusteella hyvä, että nuorisotyöstä saataisiin keskusteluyhteys myös vanhempiin, jotta nuoren huoltajien ja nuoren kanssa voitaisiin yhdessä pohtia parasta toimintatapaa. Näkisin myös, että keskusteluyhteys vanhempiin olisi muutenkin tärkeä: olisi myös huoltajien kannalta hyvä tietää, missä oma nuori menee milloinkin. Lisäksi keskusteluyhteyttä avaamalla voitaisiin saada keino huoltajille kysyä neuvoa ja apua, jos huoltaja sitä kokisi tarvitsevansa.

Yksi havainto, johon tulee jatkossa panostaa enemmän, on nuorten hengellisen kasvun tukeminen. Tällä hetkellä, osittain Covid19-pandemian seurauksena, hengellinen kasvatus ja hengellisen kasvun tukeminen jää vahvasti leiritoimintamme kontolle – sitä ei siis ole viikkotoiminnassa kovin paljoa, vaikka suurin osa nuorista kyllä lähtee mukaan esimerkiksi hengellisen sisällön tuottamiseen rippileireillä innolla, jää se silti vain pintaraapaisuksi – moni nuori havaintojen perusteella nauttii esimerkiksi leirien iltahartaushetkistä, ja siitä kertovat muun muassa into pitää itse hartauksia sekä nuorten rauhoittuminen tilanteeseen. Hengelliseen kasvatukseen tulisi siis panostaa enemmän, ja sen tulisi myös olla sensitiivistä. Vaikka hengellinen kasvatus on asia, jota nuoret eivät kovin usein mieti, on tärkeää, että nuorilla on myös kokemus osallisuudesta Jumalan läsnäolosta (Häkkinen ym., 2020. 181–182.) Vaikka kirkollinen kasvatustoiminta on useimmiten hengellistä, on kuitenkin tärkeää tukea nuoren hengellistä kasvua tavalla, joka on nuorelle mieluisa ja saa nuorelle kokemuksen osallisuudesta ja siitä, että hän on tervetullut omana itsenään. Hengellisen kasvatuksen tulisi erityisesti nuorisotyössä olla sensitiivistä ja tarjota tilaa nuorten omalle pohdinnalle.

6. LOPUKSI

Tämän tutkimuksen tavoitteena on ollut tutkia nimenomaisesti Porin Teljän seurakunnan nuorisotoiminnan onnistumista Covid19-pandemian aikana sekä seurakuntamme nuoria ja heidän kokemuksiaan ja ajatuksiaan pandemian aikaisesta toiminnasta, sekä niiden kokemusten pohjalta luoda toimintamalli, jota voidaan käyttää Covid19-pandemian tuomien rajoitusten aikaan, mutta myös soveltaa mahdollisten tulevien, vastaavien pandemioiden varalle. Näin ollen myös toivon, että tekemästani tutkimuksesta ja sen tuloksista, kuten myös tästä opinnäytetyöstä, olisi hyötyä Porin Teljän seurakunnan nuorisotyölle.

6.1. Tilaajan palaute

Tilaajan palaute opinnäytetyöstä oli rohkaisevaa ja kannustavaa. Erityisesti tilaaja piti tärkeänä sitä, että aihe on ajankohtainen ja tärkeä, sekä tarjoaa mahdollisuuden myös jatkotutkimuksille. Hyvänä tilaaja piti myös sitä, että opinnäytetyössä on esille tuotu myös Porin Teljän seurakunnan nuorisotyön onnistumisia, jotka taas kannustavat jatkamaan ja kehittämään toimintaa.

Keskustelussa muun nuorisotyötä tekevän työntekijäkunnan kanssa puheeksi nousi myös tulosten hyöty sekä se, että saimme toimintaamme selkeän suuntaviivat toimintasuunnitelman avulla. Myös kyselyn tulokset nähtiin positiivisena ja työhön innostavana.

6.2. Loppupäätelmät

Tässä opinnäytetyössä tutkinnan kohteena on ollut hyvin rajattu ryhmä nuoria, joka rajautui myös siinä, että kyselyyn ja haastatteluun vastaaminen oli vapaaehtoista. Vapaaehtoisuus oli myös hyvä asia, sillä näin saimme nuorilta aitoja mielipiteitä ja huomioita, sen sijaan että olisimme pakottamalla saaneet en osaa sanoa-vastauksia.

Kuten kyselyn ja haastattelun tuloksista ilmeni, olemme Porin Teljän seurakunnassa suoriutuneet nuortentoiminnan kannalta hyvin Covid19-pandemian aikana. Kyselyn pohjalta voimme tehdä päätelmän, että nuortentoiminnan ylläpito pandemiankin aikaan oli nuorten kannalta hyvä vaihtoehto – tarjosimme nuorille turvallisen paikan, jossa viettää aikaa kavereiden kanssa. Kuten luvussa 5.1. esitettyssä kaaviossa 4 näkyy, koki 100 % vastanneista nuorista, että oli hyvä asia, että toimintaa on ylläpidetty. Kyselyn analyysiluvun erillisistä vastauksista taas nähdään, että syinä positiiviseen kokemukseen olivat juuri se, että

mahdollistettiin paikka kohdata kavereita, sekä turvallinen paikka, jossa viettää aikaa. Suurin osa myös kokee tulleen kohdatuksi ja olevansa tervetullut toimintaan – vain pieni prosentti oli vastannut, että ei osittain tunne olevansa tervetullut. Vaikka prosenttiluku on pieni (8,3 %), on se silti huomioitava ja pyrittävä entistä paremmin ottamaan jokainen nuori huomioon paitsi ryhmän jäsenenä, myös yksilönä. Turvallisen tilan periaatteet voisivat tässä kohtaa olla yksi hyvä lähtökohta, jotta saamme jokaiselle nuorelle tervetulleen olon. Nuorten kokemus osallisuudesta oli kuitenkin hyvä, eli nuoret kokevat, että heidän ajatuksillaan on vaikutusta. Haastattelujen tulokset tukevat tätä päätelmää, sillä haastatteluissa esille nousi kaikkien nuorten osalta se, että heitä kuunnellaan.

Oma havainnointini tukee myös kyselyn ja sekä nuorten että työntekijöiden haastattelujen tuloksia. Nuoret uskaltavat tulla keskustelemaan ja kertoa murheistaan, jos niin haluavat, joka tukee päätelmää siitä, että nuoret kokevat tulevansa kuulluksi. Nuoret uskaltavat toivoa asioita, joka tukee päätelmää osallisuuden kokemuksesta – Porin Teljän seurakunnan nuorilla on kokemus, että he kuuluvat johonkin ja he voivat vaikuttaa heihin vaikuttaviin asioihin.

Yksi hieman heikentynyt osa nuorisotyössämme on hengellisyyden tukeminen – vaikka havainnointien perusteella nuoret osallistuivat hengelliseen toimintaan ja osasivat olla osa sitä, niin todennäköisesti kokemus osallisuudesta Jumalan läsnäolossa on jäänyt nuorilta vajaaksi. Tämän perusteella voisi olla hyvä, että nuorille kehitettäisiin jotain hengellistä kasvua tukevaa ohjelmaa viikkotoimintaamme. Vaikka pakkoa uskoa Jumalaan nuorilla ei ole, seurakuntana meidän tulee myös tukea nuoren hengellistä kasvua myös rippikoulun jälkeisessä nuorisotyössä. Tämä voisi myös helpottaa nuoren kiinnittymistä seurakuntayhteyteen senkin jälkeen, kun nuori kasvaa aikuiseksi ja lähtee pois nuorisotyön piiristä – näin voisimme siis tukea jatkumoa seurakunnan nuorisotoiminnan yhteisöllisyyden sekä muun seurakunnan yhteisön välillä.

Voimme siis päätellä, että pääsääntöisesti Porin Teljän seurakunnan nuoret voivat hyvin ja ovat tyytyväisiä Covid19-pandemian aikaiseen toimintaan. Kuitenkin on yhä huomattava, että epävarmuus maailman tilanteesta jatkuu, ja nuorilta että ohjaajilta vaaditaan yhä ymmärrystä ja kärsivällisyyttä rajoitusten suhteen. Tämän vuoksi on tärkeää, että luomme selkeät toimintasuunnitelmat vastaisuuden varalle, sen vuoksi että ohjaajilla on helposti saatavilla toimintaohjeet, myös siksi että nuorille esittää toimintasuunnitelma ja jopa kysyä parannusehdotuksia mahdollisten rajoitusten iskiessä. Luotu tuotos ei siis ole kiveen hakattu, vaan muokattavissa tilanteen ja muutosten mukaan. Tuotoksen löydät liitteestä nro 3.

Yhtenä tärkeimpänä asiana toimintasuunnitelman suhteen on asiat, jotka tulisi toteuttaa heti Porin Teljän seurakunnan nuorisotyön kehittämiseksi. Toimintasuunnitelmaan on sisällytetty sekä nuorille selkeän infokanavan luominen, huoltajien huomioiminen, mutta myös liikkuva nuorisotyö, jotta nuoria voi kohdata muuallakin kuin viikoittaisessa toiminnassa. Lisäksi lähdetään toden teolla kehittämään digitaalista nuorisotyötä – näin voimme tarjota nuorille taas yhden kanavan lisää, jossa olla yhteydessä ohjaajiin. Lisäksi aletaan jälleen panostaa hengellisen kasvun tukemiseen – pyritään luomaan turvallinen ympäristö tutkia omaa uskoa ja löytää oma tapansa uskoa. Hengellisen kasvun tukeminen voi pienimillään olla iltahartauksien pitämistä viikoittaisessa toiminnassa, ja taas isommin esimerkiksi nuorille suunnattuja yömessuja tai opetushetkiä. Suuri osa tehtävästä työstä tulee siis tehdä ennen kuin rajoitukset tulevat taas käyttöön. Kun rajoitukset tulevat, on tärkeää ottaa käyttämämme tuntijärjestelmä käyttöön ja sitä kautta iltoihin ilmoittautuminen. Illat jaetaan siis tunneiksi, ja jokaiseen tuntiin mahtuu määrätty määrä kävijöitä, mikä sen hetkinen rajoitus ikinä onkaan. Nuoret kirjaavat nimensä ja tulevat paikalle. Tuntijärjestelmässä on tärkeää korostaa, että merkitään oma nimi vain niihin tunteihin, joihin aikoo oikeasti tulla – pidetään siis yhdessä huolta, että mahdollisimman moni pääsee paikalle. Toinen tärkeä tekijä rajoitusten aikaan on hygieniasta huolehtiminen, kuten myös maskien käyttö ja se, että sairaana ei tulla paikalle. Ainoa tapa huolehtia näiden toteutumisesta on muistuttaminen, tilanteen seuraaminen ja muistuttaminen jälleen.

Kehittämistyön voisi tässä vaiheessa sanoa olevan onnistunut. Ilman tätä tutkimusta, emme olisi saaneet laajasti tietoa nuortemme kokemuksista ja ajatuksista; voisi miltei nähdä, että tämä tutkimus on ollut nuorten osallisuuden lisäämistä parhaimmillaan – kyselyyn ja haastatteluihin osallistuneet nuoret eivät enää ole vain toimintaamme osallistuvia nuoria, vaan nuoria, joilla on ollut mahdollisuus vaikuttaa heihin liittyviin asioihin ja heidän mielipiteensä on todella huomioitu. Uskoisin, että tästä työstä on hyötyä myös Porin muille seurakunnille, ja esimerkiksi toimintasuunnitelman käyttöönottoa voitaisiin harkita myös muissa seurakunnissa. On tärkeää, että tietoutta ja ajatuksia jaetaan eteenpäin eri seurakuntien välillä.

Järkevintä seuraavaksi tutkimuksellisesta näkökulmasta olisi jatkaa nuorten tutkimista Covid19-pandemian vaikutusten suhteen. Tällä hetkellä elämme vielä vahvasti epävarmaa pandemia-aikaa, joten nuorten kokemukset tästä ajasta ja Covid19-pandemiasta ovat varmasti erilaisia muutaman vuoden kuluttua. Tällä hetkellä yhteiskunnassamme kasvaa ikäpolvi, joka on elänyt nuoruutensa taitekohdat pandemian varjossa – sen vaikutuksia olisi hyvä tutkia

myöhemmin, sekä vielä kun pandemiatilanteesta ei olla aivan päästy, myös sen jälkeen, kun Covid19-pandemia-ajan nuoret ovat kasvaneet aikuisiksi.

LÄHTEET

- Kiilankoski Tomi & Honkatukia Päivi, Miten tutkia nuoria ja nuorisotyötä, Vastapaino. 2018.
- Kiilankoski Tomi, Nuorisotyön luonnetta ja merkitystä on kirkastettava. Nuorisotutkimusseura Ry. 2015. Viitattu 28.8.2021.
https://www.nuorisotutkimusseura.fi/images/tiedostot/nakokulma06_nuorisoty_n_luonnetta_ja_merkityst_on_kirkastettava.pdf
- Häkkinen Tiina, Ijäs Mika, Kauppila Helena (toim.), Kivelä Mio, Kokkonen Jarmo, Malkavaara Mikko, Pihkala Panu, Porkka Jouko, Ritokoski Samu, Mylläri Anu-Rohima, Suhonen Katri, Valtonen Minna & Valppula Katri. Kasvu vapauteen, nuorten rinnalla seurakunnassa. Diakonia-ammattikorkeakoulu & Lasten ja nuorten keskus Ry. 2021.
- Kirkko Porissa, Kirkko Porissa ennen ja nyt, nettisivu. 2017a. Viitattu 24.6.2021.
<https://www.kirkkoporissa.fi/info-ja-asiointi/kirkko-porissa-ennen-ja-nyt>
- Kirkko Porissa – Tarinoita vuoden varrelta, Porin seurakuntayhtymä. 2017b. Viitattu 24.6.2021.
https://www.kirkkoporissa.fi/documents/7425927/17444177/Vuosiesite+2017_web.pdf/cb3dae77-4e4a-05b1-7869-a23aca0ed6d7
- Kvalimotv, havainnointi. 2021. Viitattu 28.8.2021.
https://www.fsd.tuni.fi/menetelmaopetus/kvali/L6_4.html
- Porkka Jouko & Valtonen Minna. Innostava ja kohtaava kasvatusta. Kirkon kasvatuksen barometri 2020. Kirkon tutkimuskeskuksen julkaisuja 65, 2020.
file:///C:/Users/K%C3%A4ytt%C3%A4j%C3%A4/Downloads/Innostava_ja_kohtaava_kasvatusta_Kirkon%20kasvatuksen%20barometri%202020_KTKVJ_65_NETTI_20_12_07.pdf
- Porin Teljän seurakunta, nettisivu. 2021a. Viitattu 24.6.2021.
<https://www.kirkkoporissa.fi/porin-teljan-seurakunta>
- Porin Teljän seurakunta, nettisivu. 2021b. Viitattu 24.6.2021.
<https://www.kirkkoporissa.fi/porin-teljan-seurakunta/nuoret>
- Porin Teljän seurakunta, nettisivu. 2021c. Viitattu 24.6.2021.
<https://www.kirkkoporissa.fi/porin-teljan-seurakunta/rippikoulut>
- Salomäki Hanna, Hytönen Maarit, Ketola Kimmo, Salminen Veli-Matti & Sohlberg Jussi. Uskonto arjessa ja juhlassa, Suomen evankelisluterilainen kirkko vuosina 2016-2019. Kirkon tutkimuskeskuksen julkaisuja 134. 2020.

LIITTEET

Ohjeistus pandemian tuomien rajoitusten varalle

Porin Teljän seurakunta

Osa Iida Valtalan opinnäytetyötä

KIRKKO PORISSA
Porin Teljän seurakunta

Aluksi

Tämän ohjeistuksen on tarkoitus olla erityisesti Porin Teljän seurakunnan nuorisotyötä hyödyntävä tuotos mahdollisten tulevien Covid19-pandemian rajoitusten tai tulevien pandemiatapausten kohdalla. Tässä tuotoksessa on kirjattuna erilaiset vaiheet, jotka on todettu olevan hyviä tapoja toimia Iida Valtalan opinnäytetyöhön tehdyn tutkimuksen perusteella. Tämä tuotos on siis luotu Porin Teljän seurakunnan nuorten esille tuomien huomioiden ja toiveiden pohjalta. Vaikka nuorten palaute toiminnastamme Covid19-pandemian aikana on ollut hyvää, on vain järkevää luoda selkeä toimintamalli, joka on paitsi kaikilla työntekijöillä tiedossa, myös nuorilla.

Toivon tämän tuotoksen selkeyttävän mahdollisia toimintatapoja epävarmoina aikoina. Covid19-pandemian alkaessa emme tieneet mikä olisi hyvä toimintatapa, joten vaikka tämä pandemia jää mieliimme aivan uudenlaisena kokemuksena ja siitä on opittu paljon, on myös hyvä, että luomme kirjallisen tuotoksen mitä tulee tehdä, missä järjestyksessä ja milloin. Tämä tuotos tulee löytymään sähköisessä muodossa Porin Teljän seurakunnan Google Drive-tililtä, jonne on kaikilla Porin Teljän seurakunnan työntekijöillä pääsy.

Heti huomioitavat asiat:

1. Luodaan nuortentoiminnassa käyville nuorille info -WhatsApp ryhmä

Tämän WhatsApp ryhmän tarkoituksena on tehdä selkeä viestintäkanava nuoria kohti. Tähän ryhmään kuulumisen ei vaadi esimerkiksi isoskoulutuksessa käymistä, vaan halutessaan nuori voi liittyä ryhmään saadakseen infoa viikoittaisista tapahtumista sekä mahdollisista extratapahtumista tai reissuista. Näin voimme myös laajentaa toimintamme kutsuvuutta niihinkin nuoriin, jotka eivät koe isos- ja leiriavustajatoimintaa omakseen. Ryhmä olisi vain infoamistarkoitukseen, joten viestien lähettämisoikeus olisi vain ohjaajilla.

2. Yhteystiedot myös huoltajilta Porin Teljän seurakunnan nuorisotyön työntekijöille

Tällä hetkellä yhteydenpito vanhempiin rajoittuu vain viikonloppuleirien kautta tapahtuvaan leirikirjeiden lähettelyyn. Olisi tärkeää, että nuorisotyössä on huoltajien tiedot, jonka kautta voidaan myös olla huoltajiin yhteydessä ja informoida huoltajia. Tämä lisäksi antaisi myös huoltajille keinon olla nuorisotyöntekijöihin yhteydessä itse, jos jokin askarruttaa. Jos huoltajat siihen suostuvat, myös heille voidaan tehdä WhatsApp-ryhmä.

3. Herätetään digitaalinen nuorisotyö henkiin

Nuorille tehdystä kyselystä kävi ilmi, että digitaalinen eli verkossa tapahtuva nuorisotyömme tarvitsisi kasvojenkohotusta. Kiinnostusta nuorilla oli muun muassa Discordiin, YouTubeen sekä Instagramiin. Lisätään Discordiin informaatiot viikoittaisesta toiminnasta, sekä kysellään nuorilta, olisiko kiinnostusta esimerkiksi säännöllisen ryhmächattiin. Mahdollisuuksien mukaan mietitään myös peli-iltojen pitämistä Discordin kautta. Kehitetään sekä YouTubeen että Instagramiin menevää sisältöä paitsi nuorisotyön työntekijöiden kanssa, myös Porin Teljän seurakunnan sometiimin kanssa, sekä kysellään nuorilta konkreettisia toiveita sisällön suhteen.

4. Liikkuva nuorisotyö

Lisätään mahdollisuuksia kohdata nuorisotyöntekijöitä viikoittaisen toiminnan ulkopuolella. Kävelylenkit nuorten kanssa, videopuhelut, viestittely, kahvilla käynti... Tarjotaan vaihtoehtoja nuorille ja kohdataan nuoria uusilla tavoilla.

5. Panostetaan hengellisen kasvun tukemiseen

Luodaan keskusteluyhteyttä nuorten kanssa hengellisistä asioista. Palautetaan myös iltahartaudet nuorten viikkotoimintaan.

Kun rajoitukset iskevät

1. Otetaan käyttöön tuntijärjestelmä

Jaetaan linkki Drivesta löytyvään ilmoittautumislomakkeeseen, jossa nuoret voivat ilmoittautua paikalle tulevaksi aina tunniksi kerrallaan. Sallittu kävijämäärä per tunti määritellään sen hetkisten rajoitusten mukaan. Korostetaan nuorille sitä, että nimeä ei kirjoiteta turhaan listaan, vaan pyritään antamaan mahdollisimman monelle mahdollisuus osallistua toimintaan.

2. Korostetaan käsihygienian tärkeyttä ja muistutetaan, että oireisena pysytään kotona

Pyritään huolehtimaan käsihygienian toteutumisesta nuortentilassa. Kehotetaan ja muistutetaan käsihygieniasta ja korostetaan sitä, että sairaana sairastetaan kotona.

3. Tarjotaan nuorille maskeja ja korostetaan niiden käyttöä

Tuodaan maskeja tarjolle kaikille toiminnassa käyville nuorille. Muistutetaan maskin käytöstä, ja näytetään omalla esimerkillä mallia.